

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ 21ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΚΕ

ΙΟΥΛΗΣ 2021

Aπό τις 25 έως τις 27 Ιούνη συνήλθε το 21ο Συνέδριο του ΚΚΕ στην έδρα της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος. Το 21ο Συνέδριο ενέκρινε τα κείμενα των Θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής, παίρνοντας υπόψη τη συζήτηση και την υπερψήφισή τους από τις Γενικές Συνελεύσεις των ΚΟΒ και τις Συνδιασκέψεις. Ενέκρινε, επίσης, την Εισήγηση της ΚΕ στο 21ο Συνέδριο, καθώς και τον Απολογισμό της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου (ΚΕΟΕ). Ψήφισε Πολιτική Απόφαση με την οποία καθορίζονται τα καθήκοντα του Κόμματος έως το 22ο Συνέδριο. Επίσης, το 21ο Συνέδριο ψήφισε ειδική ξεχωριστή Απόφαση για τη δουλειά στην εργατική τάξη και το κίνημά της στην προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας και τον ρόλο των κομμουνιστών σε αυτά.

Δηλώνουμε την αποφασιστικότητά μας μέχρι το 22ο Συνέδριό μας να μετρήσουμε βήματα στο να γίνεται ακόμα πιο διακριτός ο ρόλος του ΚΚΕ ως ισχυρής οργανωμένης πρωτοπορίας, φορέα νέων επαναστατικών ιδεών.

Να μετρήσουμε βήματα στην οργάνωση της εργατικής τάξης, των αυτοαποσχολούμενων της πόλης, των βιοπαλαιστών αγροτών, των νέων και των γυναικών εργατικής - λαϊκής ένταξης ή καταγωγής, στα σωματεία τους, στους συλλόγους και τους φορείς τους, στην προώθηση του συντονισμού της δράσης τους, της αλληλεγγύης τους, της κοινωνικής τους συμμαχίας, στην ανάπτυξη της πάλης τους σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση.

Είμαστε σήμερα πιο ικανοί να κλιμακώνουμε την πάλη, να περνάμε στην αντεπίθεση, να επιδιώκουμε οι καθημερινοί αγώνες και ο τοπικός - κλαδικός συντονισμός της πάλης να μετατρέπονται στην πορεία σε ένα ενιαίο, πανελλαδικά συντονισμένο κίνημα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, όσο γίνεται πιο μαζικό, εδραιωμένο στους τόπους δουλειάς, στους κλάδους, σε κάθε περιοχή, με αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, εναντίωσης στο ΝΑΤΟ, στην ΕΕ. Ένα τέτοιο πανελλαδικό και διεθνιστικό ταυτόχρονα κίνημα μπορεί να εγγυηθεί μόνο το ΚΚΕ με τη δράση του, ως καθοδηγητική δύναμη για την ανατροπή του σημερινού συσχετισμού, για το άνοιγμα του δρόμου για τον σοσιαλισμό.

Μέχρι το 22ο Συνέδριο μπορούμε να διευρύνουμε αποφασιστικά τους δεσμούς μας με πλατιές εργατικές - λαϊκές δυνάμεις, με την πιο ενεργή συμμετοχή και δράση τους μέσα στο εργατικό - λαϊκό κίνημα, αλλά και την ένταξή τους στο δραστήριο κι ενεργό περίγυρο του ΚΚΕ, τη συμμετοχή τους σε όλες τις μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές μάχες που έχουμε μπροστά μας τα επόμενα χρόνια.

Έως το επόμενο Συνέδριο, μπορούμε να προχωρήσουμε πιο θαρρετά και δυναμικά στην οικοδόμηση πολλών νέων ΚΟΒ του Κόμματος και ΟΒ της ΚΝΕ, στη δημιουργία μαχητικών πυρήνων του Κόμματος και της ΚΝΕ παντού, σε μαζική ανανέωση των γραμμών μας με νέες στρατολογίες από την εργατική τάξη, από τα σύμμαχά της μεσαία στρώματα, ειδικότερα από τη νεολαία, τις γυναίκες.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΤΡΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΝΕΑ ΟΞΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ

Στο διεθνές καπιταλιστικό σύστημα, σήμερα, εκδηλώνονται όλες οι αντιθέσεις και αντιφάσεις του, με παλιές και νέες μορφές και κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, ενώ ταυτόχρονα καταρρίπτονται όλες οι αστικές θεωρίες περί νέας δυναμικής του για «νέα δίκαια παραγωγικά πράσινα μοντέλα πιο δίκαιης αναδιανομής του πλούτου», «άμβλυση των ανισοτήτων μέσω της ψηφιακής μετάβασης», αλλά και παλιότερες θεωρίες όπως του «ξεπεράσματος των αντιθέσεων μέσω της παγκοσμιοποίησης», της «Ευρώπης κοινού σπιτιού των λαών» που

επίσης θα εξασφάλιζε «ειρήνη και κοινή ανοδική κοινωνική ευημερία», θεωρίες που υιοθέτησε ο οπορτουνισμός. **Η κυριαρχία του καπιταλισμού σε όλο τον κόσμο, με την ιστορικά προσωρινή νίκη του με τις ανατροπές στην ΕΣΣΔ και τα κράτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στα τέλη του 20ού αιώνα, δεν μπορεί να τον απαλλάξει από τη βασική του αντίθεση και τη σήψη.**

- Η νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου εκδηλώθηκε –νωρίτερα λόγω πανδημίας από ό,τι αρχικά αναμενόταν– σχεδόν σε όλα τα καπιταλιστικά κράτη. Η εξέλιξη αυτή επιδρά καθοριστικά, λόγω της ανισομετρίας, ώστε να συνεχίζεται η προ 20ετίας τάση σοβαρών αλλαγών στον συσχετισμό ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη, με βασική της έκφραση την οικονομική άνοδο της Κίνας. Ως συνέπεια, οξύνονται οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και αντιθέσεις για το μοίρασμα και τον έλεγχο των αγορών, με επίκεντρο τις πηγές Ενέργειας, τον ορυκτό πλούτο, τις Μεταφορές, τη διαχείριση της κλιματικής αλλαγής και ό,τι σχετίζεται γενικότερα με τη διαχείριση του περιβάλλοντος και τη γενικευμένη αξιοποίηση της ψηφιοποίησης, την ονομαζόμενη «4η βιομηχανική επανάσταση».

- Είναι σε εξέλιξη τάσεις αναδιάταξης περιφερειακών και διεθνών οικονομικών-πολιτικών και στρατιωτικών - πολιτικών συμμαχιών. Σε περιφερειακό επίπεδο, με την παρέμβαση των πιο ισχυρών καπιταλιστικών κρατών, πυκνώνουν οι πολεμικές - στρατιωτικές ιμπεριαλιστικές συγκρούσεις και οι ανταγωνισμοί, που περικλείουν τον κίνδυνο ενός πιο γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Οι συγκρούσεις αυτές εξελίσσονται –παράλληλα και ταυτόχρονα– και με διαπραγματεύσεις, με διερευνητικές συναντήσεις και προσωρινούς συμβιβασμούς. Οι όποιες συμφωνίες συναίνεσης προκύψουν, με περισσότερες ή λιγότερες υποχωρήσεις σε βάρος της μιας ή της άλλης πλευράς, αυτό που θα πετυχαίνουν είναι μια «ιμπεριαλιστική ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών, μεταθέτοντας μόνο χρονικά έναν νέο γύρο οξυμένων αντιπαραθέσεων, στρατιωτικών απειλών, πολεμικών συγκρούσεων για το ποιος θα αποσπάσει το μεγαλύτερο μερίδιο στο μοίρασμα των αγορών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών, στον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς τους.

- Τα καπιταλιστικά κράτη –τόσο οι ΗΠΑ όσο και τα μέλη της ΕΕ– παρεμβαίνουν άμεσα οικονομικά με βασικό εργαλείο την πολιτική της λεγόμενης «Νέας Πράσινης Συμφωνίας» («Πράσινο New Deal») προκειμένου να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα του μεγάλου μεγέθους υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου. Η όποια αναφορά τους στην προστασία του περιβάλλοντος είναι προσχηματική. Η μεγάλη κρατική παρέμβαση γίνεται για να διαμορφώνει όρους και κίνητρα νέων κερδοφόρων επενδύσεων, αξιοποιώντας την ψηφιακή τεχνολογία και την «πράσινη μετάβαση» της καπιταλιστικής οικονομίας με ελεγχόμενη απαξίωση σταθερού κεφαλαίου (π.χ. κλείσιμο λιγνιτικών σταθμών, απόσυρση συμβατικών μέσων μεταφοράς, αλλαγή ενεργειακών δικτύων κ.ά.). Η ΕΕ δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην προώθηση της «πράσινης μετάβασης» γιατί, επιπλέον, τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων που διαθέτει είναι ανεπαρκή (σε αντίθεση με τις ΗΠΑ και τη Ρωσία) και γιατί έχει διαμορφώσει υποδομή για την εξαγωγή εμπορευμάτων «πράσινης τεχνολογίας».

- Καμία πρόταση αστικής διαχείρισης, κείνσιανή ή φιλελεύθερη, δεν μπορεί να ματαιώσει ή να ακυρώσει τις νομοτέλειες της καπιταλιστικής παραγωγής, το κυνήγι του κέρδους, την αναρχία, την ανισομετρία, την αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και την καπιταλιστική ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της. Τα μέτρα αστικής διαχείρισης μόνο προσωρινά μπορούν να αμβλύνουν το βάθος της επόμενης κρίσης. Ο νέος κύκλος «επενδύσεων» και οικονομικής ανάκαμψης θα δημιουργήσει τις συνθήκες για την εκδή-

λωση μιας νέας βαθύτερης κρίσης υπερσυσώρευσης.

- Θρυμματίζονται οι αυταπάτες για τις δυνατότητες φιλολαϊκής διαχείρισης του συστήματος, που θα οδηγήσει τάχα σ' έναν πιο δίκαιο κοινωνικά, πιο φιλικό στο περιβάλλον και πιο φιλειρηνικό καπιταλισμό. Η διασφάλιση της κερδοφορίας των νέων «πράσινων επενδύσεων» και γενικότερα των μονοπωλιακών ομίλων απαιτεί αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων, επέκταση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, φθηνή και χειραγωγημένη εργατική δύναμη. Όποια προσωρινά μέτρα, με κατεύθυνση να μην καταρρεύσει ένα βασικό επίπεδο λαϊκής κατανάλωσης και να μη διογκωθεί υπερβολικά η ανεργία, λαμβάνονται με κριτήριο την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας και την ενσωμάτωση της λαϊκής δυσαρέσκειας. Δεν συνιστούν προοδευτική στροφή. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις εγγενείς αντιφάσεις του καπιταλιστικού συστήματος που διογκώνονται. Οι επενδύσεις του «Πράσινου New Deal» και του «ψηφιακού μετασχηματισμού» θα οδηγήσουν σε νέα συσσώρευση κεφαλαίων και κερδών, δεν μπορούν όμως να περιορίσουν τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, σχετικής και απόλυτης φτώχειας, γιατί δεν συνοδεύονται από γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου με ταυτόχρονη άνοδο του εργασιακού εισοδήματος. Όχι μόνο δεν προστατεύουν το περιβάλλον –αφού δεν συνοδεύονται από ανάλογα μέτρα προφύλαξης από φυσικούς κινδύνους, όπως πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμούς– αλλά τα «πράσινα έργα» (π.χ. τα αιολικά πάρκα) συμβάλλουν στην καταστροφή δασών, ορεινών όγκων, οικοσυστημάτων, επιφέρουν συνολικά πολλαπλές αρνητικές επιπτώσεις. Ο λαός θα κληθεί να πληρώσει τελικά τα νέα δάνεια και να σηκώσει τα νέα βάρη της κρατικής προσωρινής διάσωσης προβληματικών ομίλων και της στήριξης γενικά της κερδοφορίας, επιβαρύνεται με πιο ακριβό «πράσινο ρεύμα», καταδικάζεται στην ενεργειακή φτώχεια, σε νέες ανισότητες κ.λπ.

- Η όξυνση της αντιπαράθεσης ΗΠΑ - Κίνας έχει οικονομικό υπόβαθρο, αλλά και άμεση αντανάκλαση στο πολιτικό - διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο. Η νέα προεδρία των Δημοκρατικών στις ΗΠΑ υπό τον Μπάιντεν αποδεικνύει ότι πρόκειται για αντίθεση που δεν εξαρτάται απ' το ποιο κόμμα έχει την πλειοψηφία. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δίνει τώρα μεγαλύτερη έμφαση στη διασφάλιση της συνοχής του ευρωατλαντικού στρατοπέδου μέσω της βελτίωσης των σχέσεων με την ΕΕ.

- Τα επιτελεία της ΕΕ αναζητούν προσαρμογές της κοινοτικής πολιτικής για να αντιμετωπίσουν τόσο την εξασθένιση της ΕΕ στον οικονομικό ανταγωνισμό σε σχέση με τις ΗΠΑ και την Κίνα όσο και την όξυνση της ανισομετρίας στην καπιταλιστική ανάπτυξη των κρατών - μελών της. Μετά το Brexit οξύνεται η διαπάλη για την πρωτοκαθεδρία στον χρηματοπιστωτικό τομέα της Ευρώπης. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και μια σειρά από διεργασίες στροφής προς την επεκτατική πολιτική (αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας, υιοθέτηση ευρωομολόγων κ.ά.).

Όλα επιβεβαιώνουν ότι ο σοσιαλισμός είναι η απάντηση για τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα του 21ου αιώνα:

- Δεν είναι μοιραίο να αυξάνεται καθημερινά η απόσταση ανάμεσα στις σύγχρονες επιστημονικές και τεχνολογικές δυνατότητες, στις δυνατότητες ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, εξασφάλισης της κοινωνικής ευημερίας και τη σημερινή πραγματικότητα που χαρακτηρίζεται από την αύξηση της εκμετάλλευσης, τη σχετική και απόλυτη εξαθλίωση, την ανασφάλεια που βιώνουν οι μισθωτοί, οι άνεργοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι νέοι, οι συνταξιούχοι, τις συμπληγάδες μεταξύ εργασίας και μητρότητας για τις γυναίκες.

- Η άνοδος του επιπέδου κοινωνικοποίησης της παραγωγής και η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας δίνουν σήμερα δυνατότητες για να αυξηθεί ο μη εργάσιμος χρόνος και η δημιουργική του αξιοποίηση, να μειωθεί η βαριά χειρωνακτική και μονότονη εργασία, να ενισχυθεί το δημιουργικό περιεχόμενό της, να αναβαθμιστεί το γενικό μορφωτικό επίπεδο για τους εργαζόμενους που αποτελούν την κύρια παραγωγική δύναμη της εποχής μας.

- Οι νέες δυνατότητες που γεννά η αλματώδης επιστημονική και τεχνολογική ανάπτυξη ενισχύουν σημαντικά –σε σχέση με το παρελθόν– την υλική βάση για να εξαλειφθεί πιο γρήγορα κάθε μορφή ατομικής και ομαδικής ιδιοκτησίας.

Το πραγματικά νέο είναι ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός στο έδαφος της εργατικής εξουσίας και της κοινωνικής ιδιοκτησίας. Το πραγματικά προοδευτικό είναι η κοινωνική σχέση που επιτρέπει την αξιοποίηση του συνόλου των παραγωγικών δυνάμεων: των μέσων παραγωγής, την ανάπτυξη και κατανομή του εργατικού δυναμικού, και εκφράζεται με επιστημονικά καθορισμένους στόχους για τη λαϊκή ευημερία.

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η θέση της Ελλάδας στο ενδοϊμπεριαλιστικό παζάρι και τους ανταγωνισμούς στην ευρύτερη περιοχή καθορίζεται από την επιθετική στάση της ελληνικής αστικής τάξης με περισσότερες απαιτήσεις για αναβάθμιση της συμμετοχής της στη λεία και τη μοιρασιά, που είναι συνέχεια της έντασης της εκμετάλλευσης των εργαζομένων στο εσωτερικό της χώρας. Η στάση αυτή εκδηλώνεται και με διαθέσεις υποχώρησης σε κυριαρχικά δικαιώματα στο πλαίσιο ενός ιμπεριαλιστικού συμβιβασμού, στον οποίο βαραίνουν ισχυρότερες δυνάμεις.

Καταρρίπτονται οι μύθοι, που προβάλλει η αστική ιδεολογία, ότι δήθεν η ελληνική αστική τάξη είναι απλά αμυνόμενη, υπερασπιζόμενη μόνο τα σύνορά της και όχι επιθετική. Στοιχεία της επιθετικότητάς της είναι:

- ▶ Η ίδια η συμμετοχή στο ΝΑΤΟ, οι αυξημένες κρατικές δαπάνες για πολεμικές επιθετικές ανάγκες του ΝΑΤΟ, κατέχοντας την 1η ποσοστιαία θέση στους ΝΑΤΟικούς εξοπλισμούς σύμφωνα με τελευταία στοιχεία.

- ▶ Η συμμετοχή των Ενόπλων Δυνάμεων σε αποστολές εκτός συνόρων, η εναέρια επιτήρηση συνόρων βαλκανικών κρατών, η συμμετοχή σε ασκήσεις στα Βαλκάνια και τη Μαύρη Θάλασσα, η συμμετοχή σε πολεμικές περιπολίες στον Περσικό, η αποστολή συστοιχίας «Πάτριος» στη Σαουδική Αραβία.

- ▶ Η νέα στρατιωτική συμφωνία με τις ΗΠΑ, η πολιτική και κυρίως στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ, η αποστολή δυνάμεων στο Μάλι της Αφρικής, η ετοιμότητα της κυβέρνησης να στείλει στρατιωτικές δυνάμεις γενικότερα στην περιοχή του Σαχέλ.

- ▶ Η χρησιμοποίηση αμερικανικών βάσεων που βρίσκονται στην Ελλάδα για επιθετικές αποστολές κατά γειτονικών λαών, η συμμετοχή στην περικύκλωση της Ρωσίας κ.ά.

Επιθετικές βλέψεις έχει και η αστική τάξη της Τουρκίας, το κράτος της οποίας σε σχέση με την Ελλάδα είναι σε υψηλότερη θέση στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα – είναι μέλος του G20, διαθέτει στρατό κατοχής σε 3 ξένες χώρες (Κύπρο, Συρία, Ιράκ), έχει επίσης στρατιωτικές πολεμικές βάσεις και δυνάμεις σε άλλα κράτη, όπως Κατάρ, Αλβανία, Σουδάν, Λιβύη, Αζερμπα-

ϊτζάν. Διεκδικεί εδάφη από άλλες χώρες, ανάμεσά τους η Ελλάδα, όπως νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, θαλάσσιες ζώνες, αμφισβητεί εναέριο χώρο, επιχειρεί προκλητικές ενέργειες κατά κυριαρχικών δικαιωμάτων και των συνόρων στην περιοχή, προωθεί τη στρατηγική του «νεοοθωμανισμού», αξιοποιώντας μειοτοτικά και θρησκευτικά ζητήματα.

Αυτό το πλαίσιο, σε συνδυασμό με τους ΝΑΤΟικούς σχεδιασμούς, καθορίζει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, τον ανταγωνισμό μεταξύ των αστικών τάξεων των δύο χωρών στην προσπάθεια της καθεμιάς για γεωστρατηγική αναβάθμιση στην περιοχή.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο προχωράνε παζάρια, διαπραγματεύσεις με ορίζοντα τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, την προώθηση επί της ουσίας διχοτομικών λύσεων στο Κυπριακό, η απαράδεκτη εργαλειοποίηση του προσφυγικού - μεταναστευτικού προβλήματος στις συμπληγάδες των ανταγωνισμών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εναλλάσσονται οι τάσεις συμβιβασμού (μέσω της υπογραφής συμφωνιών «ιμπεριαλιστικής ειρήνης» και της προσφυγής σε διεθνείς οργανισμούς, όπως το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης) και οι τάσεις όξυνσης, εμπεριέχοντας και τον κίνδυνο θερμών επεισοδίων και πολεμικής αναμέτρησης.

Το ΚΚΕ καλεί την εργατική τάξη, τις λαϊκές δυνάμεις, τους νέους και τις νέες, να δυναμώσουν την πάλη τους πολύμορφα, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τις αιτίες του, να σημαδέψουν την καρδιά του προβλήματος, την καπιταλιστική εκμετάλλευση και τους ενδοκαπιταλιστικούς ανταγωνισμούς, να αγωνιστούν για να μη χύσουν ο λαός και τα παιδιά του το αίμα τους για τα συμφέροντα της αστικής τάξης, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, των ΗΠΑ. Να μη δείξουν καμιά εμπιστοσύνη στις διάφορες αστικές κυβερνήσεις που εναλλάσσονται στην εξουσία, να καταδικάσουν μαζικά την επικίνδυνη πολιτική τους που εμπλέκει τον λαό σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, επεμβάσεις και πολέμους. Ο ελληνικός λαός δεν έχει να χωρίσει τίποτε με τον λαό της Τουρκίας ή της Ρωσίας, με τους άλλους λαούς. Οι λαοί μπορούν να ζήσουν ειρηνικά αν βγάλουν από τη μέση τα συμφέροντα που τους οδηγούν σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους ή σε απαράδεκτους συμβιβασμούς σε βάρος των δικαιωμάτων τους, που οδηγούν «από άλλο δρόμο» στο ίδιο οδυνηρό αποτέλεσμα.

Το ΚΚΕ βρίσκεται σε ανοιχτή ιδεολογική - πολιτική πάλη τόσο με τις θέσεις του αστικού εθνικισμού που προβάλλονται από ακροδεξιές, φασιστικές και αντιδραστικές φωνές όσο και με τις θέσεις του αστικού κοσμοπολιτισμού, ιδιαίτερα με την προσπάθεια ρεφορμιστικών - ομορτυνιστικών δυνάμεων να καμουφλάρουν ως διεθνιστική στάση την ταύτισή τους με την πολιτική της συνεκμετάλλευσης και του δήθεν «αμοιβαίου οφέλους» που προωθούν ισχυρά τμήματα των αστικών τάξεων της Ελλάδας και της Τουρκίας, των ΗΠΑ και της ΕΕ, το ΝΑΤΟ.

Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα έχουν συμφέρον να δυναμώσουν την πάλη για τις δικές τους σύγχρονες ανάγκες, ενάντια στα μονοπώλια και την εξουσία τους, να χτίσουν τη δική τους συμμαχία σε αυτήν την πάλη, ανοίγοντας τον δρόμο για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό, για την οικοδόμηση αμοιβαία επωφελών σχέσεων μεταξύ των λαών, με αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ, από κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία.

► Να κλιμακωθεί ο αγώνας για την απεμπλοκή της Ελλάδας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους, για την κατάργηση της ελληνοαμερικανικής Συμφωνίας για τις Βάσεις, να κλείσει η βάση της Σούδας, να ξηλωθούν όλες οι αμερικανοΝΑΤΟικές στρατιωτικές βάσεις, να μη δημιουργηθεί καμιά νέα ευρωατλαντική υποδομή, να μην εγκατασταθούν στη χώρα πυρηνικά όπλα.

► Καμιά αλλαγή συνόρων και των συνθηκών που τα καθορίζουν.

► Να επιστρέψουν οι Έλληνες αξιωματικοί και στρατιώτες από τις ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό. Οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν έχουν καμιά δουλειά στον Περσικό Κόλπο, στο Μάλι της Αφρικής, σε άλλες περιοχές του κόσμου.

► Να σταματήσουν όλες οι αμερικανοΝΑΤΟικές ασκήσεις που στοχεύουν στην περικύκλωση της Ρωσίας και σηματοδίνουν άλλους λαούς.

► Όχι στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς που είναι στην υπηρεσία του ΝΑΤΟ.

► Να ανακληθεί η κυβερνητική απόφαση για την αύξηση της διάρκειας θητείας στο στρατό ξηράς και να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των φαντάρων.

► Παλεύουμε για Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, ένα και όχι δύο κράτη, με μία και μόνη κυριαρχία, μία ιθαγένεια, μία διεθνή προσωπικότητα, χωρίς ξένα στρατεύματα και βάσεις, χωρίς εγγυητές και προστάτες, με τον λαό νοικοκύρη στον τόπο του.

► Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον παλαιστινιακό λαό και απαιτούμε από την κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στην αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους, με βάση την ομόφωνη απόφαση της Βουλής του 2015. Να καταργηθούν οι συμφωνίες οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής συνεργασίας με το κράτος του Ισραήλ το οποίο δολοφονεί τον παλαιστινιακό λαό.

Ο ελληνικός λαός όπως και οι άλλοι λαοί είναι αυτοί που μπορούν να υπερασπιστούν την εδαφική ακεραιότητα των χωρών τους από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων, να εκφράσουν τη διεθνιστική τους αλληλεγγύη και κοινή πάλη ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, για την κοινωνική ανατροπή, την ειρήνη και την ευημερία των λαών.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα εξακολουθεί να βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Συνεχίζει να διεξάγεται οξεία ιδεολογική - πολιτική διαπάλη μεταξύ των ΚΚ. Τα περισσότερα ΚΚ δεν έχουν προχωρήσει ακόμα σε μια σε βάθος εξέταση της

σοσιαλιστικής οικοδόμησης και της πείρας της ΕΣΣΔ και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών, των συνθηκών που οδήγησαν στην αντεπανάσταση και ήττα του πρώτου αυτού εγχειρήματος καθώς και της στρατηγικής του ΔΚΚ.

Το ΚΚΕ επιδιώκει την οικοδόμηση ισχυρών κομμουνιστικών ιδεολογικών - πολιτικών δεσμών, έκφρασης κομμουνιστικής αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας σε επεξεργασίες θέσεων, σε κοινές δράσεις. Εκφράζει δραστήρια την αλληλεγγύη του με κομμουνιστές, λαϊκούς αγωνιστές και κινήματα που βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής. Επιδιώκει να αξιοποιεί δημιουργικά τη θετική πείρα, αλλά και μελετά την αρνητική πείρα άλλων τμημάτων του ΔΚΚ, από τη διεξαγωγή της πολύμορφης ταξικής πάλης στις χώρες τους, χωρίς να αποσπάται από τις αντικειμενικές συνθήκες αλλά και τις ιστορικές ρίζες και καταβολές κάθε κόμματος, τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν μετά τις μεγάλες κρίσεις και διασπάσεις τη δεκαετία του 1990.

Με αυτό το κριτήριο το ΚΚΕ προωθεί τις διμερείς επαφές και σχέσεις, τις ανταλλαγές ομάδων δουλειάς, την ανταλλαγή επεξεργασιών και ντοκουμέντων με άλλα Κόμματα. Συμβάλλει στις εργασίες της Συντακτικής Επιτροπής της «Διεθνούς Κομμουνιστικής Επιθεώρησης» (ΔΚΕ), στη λειτουργία της Γραμματείας της Ευρωπαϊκής Κομμουνιστικής Πρωτοβουλίας (ΕΚΠ), στις Περιφερειακές Συναντήσεις ΚΚ, αλλά ακόμα και στις Διεθνείς Συναντήσεις Κομμουνιστικών κι Εργατικών Κομμάτων (ΔΣΚΕΚ) παρά τις μεγάλες διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στα κόμματα που συμμετέχουν σε αυτές. Συμμετέχει ενεργά στην ιδεολογικοπολιτική διαπάλη που διεξάγεται, αλλά και σε ορισμένες κοινές δράσεις που είναι κατορθωτό να αποφασίζονται. Παρακολουθεί την εξέλιξη των διάφορων κομμάτων και την ταξική πάλη στη χώρα τους, αλλά και τις διεργασίες που γίνονται στο εσωτερικό τους. Προτεραιότητα για το ΚΚΕ έχουν τα κόμματα με τα οποία μπορεί να αναπτύξει πιο στενή σχέση για την επαναστατική ανασυγκρότηση του ΔΚΚ, για τη δημιουργία του κομμουνιστικού πόλου. Ξεχωρίζουμε τα κόμματα που συμμετέχουν στη «Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση» και την Ευρωπαϊκή Κομμουνιστική Πρωτοβουλία, παρά τις όποιες διαφορές υπάρχουν.

Επιδιώκουμε στενότερη συνεργασία με Κομμουνιστικά Κόμματα που μπορούν να συμβάλλουν, λιγότερο ή περισσότερο, στην επαναστατική ανασυγκρότηση του ΔΚΚ, με τα εξής κριτήρια:

α) Υπερασπίζονται τον μαρξισμό - λενινισμό και τον προλεταριακό διεθνισμό, την ανάγκη διαμόρφωσης κομμουνιστικού πόλου διεθνώς.

β) Αντιπαλεύουν τον οπορτουνισμό, τον ρεφορμισμό, απορρίπτουν την κεντροαριστερή διαχείριση και την οποιαδήποτε παραλλαγή της στρατηγικής των σταδίων.

γ) Υπερασπίζονται τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής επανάστασης. Με αυτές κρίνουν την πορεία της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, επιδιώκουν να ερευνήσουν, να αντλήσουν διδάγματα από τα προβλήματα και τα λάθη.

δ) Έχουν ιδεολογικό μέτωπο απέναντι σε λαθεμένες αντιλήψεις για τον ιμπεριαλισμό, ιδιαίτερα αυτές που αποσπούν τη στρατιωτική πολεμική επιθετικότητα του από το οικονομικό του περιεχόμενο, έχουν μέτωπο απέναντι σε κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία.

ε) Αναπτύσσουν δεσμούς με την εργατική τάξη, προσπαθούν να δράσουν στο συνδικαλιστικό κίνημα, στα κινήματα των λαϊκών τμημάτων των μεσαίων στρωμάτων, επιδιώκουν να εντάξουν την καθημερινή πάλη για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα σε μια σύγχρονη επαναστατική στρατηγική για την εργατική εξουσία.

Για την επόμενη περίοδο μέχρι το 22ο Συνέδριό μας, επιδιώκουμε συγκεκρι-

κριμένους στόχους που θα παλέψουμε να υλοποιηθούν. Η νέα ΚΕ αναλαμβάνει το καθήκον να μελετήσει την ακριβή κατάσταση του ΔΚΚ, όπως και όλων των μορφών της συνεργασίας, με ιεράρχηση προτεραιοτήτων και κοινών δράσεων. Και αυτό αφορά από τις ΔΣΚΕΚ, τις Περιφερειακές Συναντήσεις, τη ΔΚΕ και την ΕΚΠ μέχρι και τις διμερείς σχέσεις μας.

Ιδιαίτερο καθήκον για τη νέα ΚΕ είναι η αναγκαιότητα μελέτης και συνολικής εκτίμησης με βάση τις εξελίξεις για τις χώρες που στην ηγεσία του κράτους εξακολουθούν να είναι κόμματα που ονομάζονται Κομμουνιστικά και προέρχονται από την παράδοση του ΔΚΚ, έτσι όπως αυτό διαμορφώθηκε τον προηγούμενο αιώνα και κάτω από την επίδραση της Οκτωβριανής Επανάστασης και της ΕΣΣΔ.

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η διεθνής συγχρονισμένη καπιταλιστική κρίση του 2019-2020 επέδρασε καθοριστικά στην εγχώρια καπιταλιστική οικονομία. Οι εκτιμήσεις της ΕΕ προσδιορίζουν το βάθος της κρίσης για την Ελλάδα στο 8,2%, σημαντικά μεγαλύτερο από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης στην οποία κυμάνθηκε στο 6,6%. Η πανδημία επέδρασε καταλυτικά στην επιτάχυνση της εκδήλωσης της κρίσης, παρόλο που τα σημάδια της είχαν φανεί σε προηγούμενη φάση. Η εξέλιξη λοιπόν αυτή δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Το ΚΚΕ είχε έγκαιρα προειδοποιήσει για την εκδήλωση νέας κρίσης, είχε σημειώσει στοιχεία που συνηγορούσαν σε αυτήν την κατεύθυνση: Η αναιμική ανάκαμψη, η μεγάλη συσσώρευση κεφαλαίων που δεν συνοδεύονταν από αντίστοιχες επενδύσεις, οι αρνητικές επιπτώσεις της πολιτικής της «εξωστρέφειας» της ελληνικής οικονομίας (π.χ. μεγάλο μέγεθος του Τουρισμού), η οποία τα προηγούμενα χρόνια προβλήθηκε από τις κυβερνήσεις ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, τον ΣΕΒ και την Τράπεζα της Ελλάδας ως ένα σημαντικό επίτευγμα μετά την κρίση, ενώ ουσιαστικά οδηγούσε σε μεγαλύτερη έκθεσή της στις διακυμάνσεις της διεθνούς οικονομίας.

Η σημερινή κρίση –όπως συνέβη και στην προηγούμενη– **εκδηλώνεται ανισόμετρα στους διάφορους κλάδους της ελληνικής οικονομίας**, συνοδεύεται από εκτεταμένη καταστροφή του επενδυμένου κεφαλαίου στους κλάδους του Επισιτισμού και του Τουρισμού, υπό την επίδραση των περιοριστικών μέτρων λόγω πανδημίας covid-19, αλλά και με τη συγκεντροποίησή του.

Το βάθος της κρίσης στην Ελλάδα συγκρατήθηκε σημαντικά απ' το εκτεταμένο κρατικό πακέτο άμεσης στήριξης του κεφαλαίου και την αύξηση των κρατικών επενδύσεων με αποτέλεσμα και μια μικρή αύξηση της κατασκευαστικής δραστηριότητας.

Η αστική πολιτική διαχείρισης διαφοροποιήθηκε σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο. Η κυβέρνηση της ΝΔ έγινε φορέας άσκησης σήμερα μιας επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής, παρά την αρνητική ιδεολογική τοποθέτησή της απέναντι στη μεγάλη οικονομική κρατική παρέμβαση. Αντίθετα, η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που ανήκει στη σοσιαλδημοκρατία, δεν άσκησε επεκτατική πολιτική λόγω και των κοινοτικών κατευθύνσεων και περιορισμών τη συγκεκριμένη περίοδο διακυβέρνησης. Η ουσία, φυσικά, βρίσκεται στο γεγονός ότι και τα δύο αστικά πολιτικά ρεύματα, ανάλογα με τις ανάγκες του κεφαλαίου, εφαρμόζουν εναλλάξ και τις δύο μορφές αστικής διαχείρισης χωρίς να εμποδίζονται από τις διαφορετικές θέσεις τους για τον ρόλο του κράτους στην οικονομική και κοινωνική πολιτική. Άλλωστε, αυτή η αστική ιδεο-

Από την εναρκτήρια εκδήλωση του 21ου Συνεδρίου στο Κλειστό Στάδιο Γαλατσίου

λογική διαφοροποίηση είναι αναγκαία και για την εναλλάξ χειραγώγηση των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων.

Η ανάκαμψη της οικονομίας το 2021 θα είναι αρκετά μικρότερη απ' τη συρρίκνωση του 2020, ενώ οι εκτιμήσεις της ΕΕ κάνουν λόγο για διατήρηση υψηλών επιπέδων της επίσημης ανεργίας στην Ελλάδα τη διετία 2021 - 2022 πάνω απ' το 16%, που στην πραγματικότητα θα είναι μεγαλύτερη.

Η πορεία ανάκαμψης είναι επισφαλής. Μια σειρά από παράγοντες μπορούν να περιορίσουν τους προβλεπόμενους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης της περιόδου 2021 - 2022. Μέσα στους παράγοντες αυτούς ξεχωρίζουν:

- Η μεγάλη διόγκωση του κρατικού χρέους λόγω της ασκούμενης επεκτατικής πολιτικής, ειδικά αν η χαλάρωση στο Σύμφωνο Σταθερότητας δεν έχει μεγάλη έκταση και διάρκεια.
- Οι αρνητικές επιπτώσεις απ' τις μεγάλες κρατικές εγγυήσεις, ειδικά για τα στεγαστικά δάνεια, που πολλαπλασιάζονται με το σχέδιο ΗΡΑΚΛΗΣ.
- Η αβεβαιότητα στην πορεία κλάδων της οικονομίας όπως ο Τουρισμός.

Η ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας δεν θα είναι ομοιόμορφη. Έχει ήδη **επιδεινωθεί η θέση σημαντικού αριθμού μικρών επιχειρήσεων** και υπολογίζεται πως τα «λουκέτα» θα ανέλθουν σε πολλές δεκάδες χιλιάδες, μαζί με την αύξηση του αριθμού των ανέργων, ενώ ένα άλλο μέρος θα επιβαρυνθεί με σημαντικές υποχρεώσεις μόλις μειθούν ή διακοπούν τα προσωρινά μέτρα κρατικής στήριξης (π.χ. αναστολές πληρωμών).

Οι εκτεταμένες κρατικές δαπάνες θα αυξήσουν τη δημοσιονομική επιβάρυνση και την επόμενη περίοδο **μισθωτοί και αυτοαπασχολούμενοι θα κληθούν να σπρώξουν μεγαλύτερα φορολογικά βάρη για την απαραίτητη δημοσιονομική εξυγίανση.**

Η πολιτική φθηνότερης εργατικής δύναμης θα κλιμακωθεί μέσα απ' την πίεση στον πραγματικό μέσο μισθό, που αναμένεται σε πολλούς κλάδους να μειωθεί, με την τηλεργασία και τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπως και με τη μείωση του λεγόμενου «μη μισθολογικού κόστους», με τη νέα επίθεση στα

ασφαλιστικά δικαιώματα, στους όρους και την έκταση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στην πρόνοια και τις συντάξεις.

Ο αστικός σχεδιασμός για την επόμενη περίοδο, είτε έχει την όψη του προγράμματος «Ελλάδα 2.0» της ΝΔ είτε την όψη «Ελλάδα+» του ΣΥΡΙΖΑ, εστιάζει στις ίδιες κλαδικές προτεραιότητες της λεγόμενης «Πράσινης Ψηφιακής Μετάβασης», στην κατεύθυνση της ευρωενωσιακής και διεθνούς «Νέας Πράσινης Συμφωνίας», του λεγόμενου «Green New Deal».

Σήμερα, συγκρούονται δύο διαμετρικά αντίθετες στρατηγικές με κριτήριο: «ανάπτυξη για ποιον;» Για το μονοπωλιακό κεφάλαιο ή για την εργατική τάξη και τις λαϊκές δυνάμεις; Ποια εξουσία και ιδιοκτησία χρειάζεται ο λαός; Ανάπτυξη για ποιον σκοπό, για τις ανάγκες και τα συμφέροντα ποιας τάξης; Για το κέρδος ή για την κάλυψη των εργατικών - λαϊκών αναγκών;

Στον αντίποδα της επίθεσης του κεφαλαίου, οι δυνάμεις του ΚΚΕ βρίσκονται στην πρώτη γραμμή για την οργάνωση πρωτοπόρων εστιών αντίστασης και αντεπίθεσης.

Προβάλλουμε την πραγματικά προοδευτική πάλη για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, την πάλη για αποδέσμευση απ' την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου.

Ενισχύουμε τον καθημερινό αγώνα ενάντια στα μονοπώλια, την ΕΕ και τις κυβερνήσεις τους, απαιτώντας την κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων, τόσο της περιόδου των μνημονίων όσο και αυτών της περιόδου της ενισχυμένης εποπτείας, της πανδημίας και όσων συνδέονται με το Ταμείο Ανάκαμψης.

Παλεύουμε και προβάλλουμε μαχητικά θέσεις για την υπεράσπιση του εργατικού - λαϊκού εισοδήματος, τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, τη γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου και τον καθορισμό σταθερού ωραρίου και αργιών, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους και όλες. Πρωτοστατούμε στους αγώνες που αφορούν τις συνθήκες και το περιεχόμενο της Εκπαίδευσης, το δικαίωμα στη δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους, τις αποκλειστικά δημόσιες δωρεάν υψηλού επιπέδου σύγχρονες υπηρεσίες Υγείας, πρόληψης, διάγνωσης, θεραπείας, αποκατάστασης για όλους, την προστασία της μητρότητας, της ποιότητας της ζωής σε χώρους δουλειάς και τόπους κατοικίας, για λειτουργικούς ελεύθερους χώρους πρασίνου, για μέτρα και υποδομές προστασίας της ζωής και της υγείας των λαϊκών στρωμάτων σε χώρους δουλειάς και τόπους κατοικίας, την εξασφάλιση των αντιπυρικών, αντιπλημμυρικών, αντισεισμικών υποδομών και έργων, τη διασφάλιση σύγχρονης λαϊκής κατοικίας. Πρωτοστατούμε στους αγώνες για τα δικαιώματα των εργαζομένων στον Πολιτισμό και των νέων επιστημόνων.

Η αντεπίθεση, πέρα από τις μορφές πάλης και τα αιτήματα-διεκδικήσεις, πρέπει να εξελίσσεται σε πανελλαδικά συντονισμένο, ενιαίο –στην πορεία– κίνημα, με την έννοια των κοινών θέσεων και στόχων διεκδίκησης, κίνημα με αντιμονοπωλιακή - αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, ενάντια στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, με πανελλαδικά, ενιαία αιτήματα. Πρόκειται για ένα κίνημα που αλλάζει αποφασιστικά τον συσχετισμό στο εσωτερικό του και μαζικοποιεί τη δράση του, αποκρούει, περιθωριοποιεί όσο γίνεται το εμπόδιο του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, τους αντιαπεργιακούς - αντισυνδικαλιστικούς νόμους, κάθε προσπάθεια υπονόμευσης της κοινής δράσης, αποσπά κατακτήσεις και γενικότερα συμβάλλει στη βελτίωση και αλλαγή του γενικότερου συσχετισμού της ταξικής πάλης, αξιοποιεί κάθε δυσκολία ή ρήγματα στο αστικό πολιτικό σύστημα, ώστε να περνάει σε νέα φάση αναμέτρησης και σύγκρουσης με την αστική τάξη και τα όργανα της εξουσίας της.

Κάτω από την παρέμβαση του ΚΚΕ και την πορεία της ταξικής πάλης, αυτό

το κίνημα θα μπορεί να βαθαίνει τον προσανατολισμό του, να εντάσσονται οι αγώνες για τα εργατικά - λαϊκά προβλήματα στην πάλη για την εργατική εξουσία, στον αγώνα για τον σοσιαλισμό.

Ένα τέτοιο πανελλαδικό και ταυτόχρονα διεθνιστικό κίνημα ανατροπής μόνο το ΚΚΕ μπορεί να εγγυηθεί ως καθοδηγητική δύναμη, με τη δράση του, πολύ περισσότερο σε μελλοντικές συνθήκες που θα εμφανιστούν χαρακτηριστικά επαναστατικής κατάστασης.

ΟΞΥΝΣΗ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΜΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η εναλλαγή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ από αυτήν της ΝΔ τα προηγούμενα χρόνια απέδειξε για ακόμα μια φορά ότι τα φιλελεύθερα και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα αποτελούν «τα δύο πρόσωπα του Ιανού» του αστικού πολιτικού συστήματος. Αυτό που δεν μπορεί να κάνει το ένα κόμμα, έρχεται να υλοποιήσει το άλλο.

Η κυβερνητική εναλλαγή παίρνει όλο και πιο καθαρά χαρακτηριστικά σκυταλοδρομίας ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Παρά τη φαινομενική και συχνά οξυμένη φραστική αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης και υπόλοιπης αστικής αντιπολίτευσης, εκφράζεται με διάφορους τρόπους το κλίμα συναίνεσης, στη Βουλή με κοινή στάση απέναντι σε στρατηγικής σημασίας νομοσχέδια και τροπολογίες, με φιλοφρονήσεις του ενός για το νομοθετικό έργο του άλλου.

Γίνεται πιο καθαρό σήμερα ότι υπάρχει σύμπλευση του συνόλου των αστικών κομμάτων σε βασικές στρατηγικές επιλογές της αστικής τάξης.

Κρίνουμε τα αστικά κόμματα με βάση το πρόγραμμα, τον χαρακτήρα, τη δράση τους, τη στάση στήριξης στο καπιταλιστικό σύστημα, τις περιφερειακές και διεθνείς συμμαχίες τους, τη στάση τους απέναντι στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, την πολιτική τους απέναντι στην εργατική τάξη, στα λαϊκά στρώματα, στο εργατικό - λαϊκό κίνημα. Οι διαφορές τους μπορεί να οδηγούν σε εντάσεις και να προκαλούν σε μερικές περιπτώσεις δυσκολίες στη σταθερότητα ενός κυβερνητικού σχήματος, παρ' όλα αυτά αποτελούν στήριγμα του συστήματος και παράγοντα διατήρησης και επιδείνωσης του συσχετισμού δυνάμεων, εμφανιζόμενα ορισμένα ως η εναλλακτική λύση κλπ. Ευνοούν την απρόσκοπτη συνέχιση και ένταση της αντιλαϊκής πολιτικής με την εναλλαγή στην κυβέρνηση, είτε μονοκομματικών είτε κυβερνήσεων συνεργασίας.

Όλα τα αστικά κόμματα, και πρώτα απ' όλα η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ, ενιαία υιοθετούν:

- Την στήριξη της ανάκαμψης της οικονομίας με βάση σχέδιο κρατικής παρέμβασης για την «πράσινη ανάπτυξη», με έμφαση στον τομέα της Ενέργειας (ενεργειακή μετάβαση - κλείσιμο λιγνιτικών μονάδων κ.λπ.). Την ίδια ώρα που «κόπτονται» για το περιβάλλον, από κοινού ψηφίζουν μια σειρά από νομοσχέδια με σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, παραδίδοντας δάση, βουνά, θάλασσες, ελεύθερους χώρους στους επιχειρηματικούς ομίλους, στηρίζοντας ανάλογες επενδύσεις (π.χ. Ελληνικό), συντηρούν εγκλήματα στη διαχείριση απορριμμάτων (π.χ. ΧΥΤΑ Φυλής).

- Την προώθηση της λεγόμενης «ψηφιακής μετάβασης», δηλαδή την αξιοποίηση των ψηφιακών δυνατοτήτων στις δομές και τις υπηρεσίες του αστικού κράτους, με στόχο κυρίως τη διευκόλυνση των επιχειρηματικών ομίλων, αλλά και για την ταχύτερη και πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση και καταστολή των

εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, την παρέμβαση στη λειτουργία των οργανώσεων του κινήματος.

- Την προώθηση αλλαγών στις εργασιακές σχέσεις με κύριο μοχλό τη διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου, μεταξύ αυτών και της τηλεργασίας.

- Την πολιτική της «ενεργής εξωτερικής πολιτικής» στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, της στρατηγικής συμμαχίας με τις ΗΠΑ.

- Το πλαίσιο των σημαντικών αλλαγών στην κατεύθυνση της πιο οργανικής σύνδεσης της Δημοτικής και Περιφερειακής Διοίκησης με τα κεντρικά όργανα και τους κεντρικούς κρατικούς σχεδιασμούς, με βάση ανάλογες δομικές αναπροσαρμογές της ΕΕ τα προηγούμενα χρόνια, που σχετίζονταν και με τη λειτουργία των ευρωενωσιακών προγραμμάτων. Τον ειδικό ρόλο που αναλαμβάνουν σε πολιτικές διαχείρισης της ακραίας φτώχειας, της μακροχρόνιας ανεργίας με στόχο την κοινωνική συναίνεση.

Η εργατική τάξη, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι αγρότες, οι γυναίκες των λαϊκών οικογενειών, οι νέοι και οι νέες βρίσκονται αντιμέτωποι με νέες προσπάθειες χειραγώγησης, παραπλάνησης, καλλιέργειας της μοιρολατρίας και των αυταπατών, με τη διάδοση από τη μια κοσμοπολιτικών ουτοπικών αντιλήψεων ή από την άλλη εθνικιστικών, ρατσιστικών και αντικομμουνιστικών θέσεων.

Στόχος όλης αυτής της εκστρατείας είναι να μπαίνουν εμπόδια σε όποιες τάσεις εργατικής - λαϊκής ριζοσπαστικοποίησης διαμορφώνονται, να μη συναντιούνται με την αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή πάλη, με την προοπτική της ανατροπής του καπιταλιστικού συστήματος.

Το ΚΚΕ έχει ευθύνη με όλες του τις δυνάμεις να διεξάγει ολοκληρωμένα, αποτελεσματικά, τεκμηριωμένα ιδεολογική - πολιτική πάλη ενάντια:

- ▶ Στην προσπάθεια ιδιαίτερα της κυβέρνησης της ΝΔ, διάφορων αστικών επιτελείων, εκπροσώπων του κεφαλαίου να εμφανίσουν ως σύγχρονες και προοδευτικές τις βασικές στρατηγικές επιλογές του συστήματος, την προώθηση των αντεργατικών αναδιαρθρώσεων.

- ▶ Στην επιχείρηση να ντυθεί ιδεολογικά, με το πρόσχημα της «ασφάλειας» και της υπεράσπισης των ατομικών δικαιωμάτων, η ένταση της καταστολής και του αυταρχισμού, που εκφράζει τη συνολική τάση αντιδραστικής θωράκισης του συστήματος απέναντι στις δικές του αντιφάσεις και αντιθέσεις, αλλά και στις προβλέψεις για ένταση της λαϊκής δυσαρέσκειας.

- ▶ Στην ένταση της προσπάθειας του κράτους και της εργοδοσίας για την ενίσχυση των στοιχείων διάσπασης στους κόλπους της εργατικής τάξης με βάση μορφωτικές, μισθολογικές, ηλικιακές διαφορές, τη διαφορετική εθνική προέλευση, θρησκεία, χρώμα, φύλο, αξιοποιώντας σε αυτήν την κατεύθυνση και νέες μεθόδους εκμετάλλευσης, την πλατιά καθιέρωση ατομικών συμβάσεων, τη διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου.

- ▶ Στην προσπάθεια αναπαλαίωσης των παραδοσιακών αστικών πολιτικών και ιδεολογικών διαχωρισμών, όπως «δεξιά - αντιδεξιά», «συντήρηση - πρόοδος», «κεντροδεξιά - κεντροαριστερά», «συντηρητικός νεοφιλελευθερισμός - προοδευτικός αντινεοφιλελευθερισμός» κ.λπ.

- ▶ Στη θέση που προβάλλει η σοσιαλδημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, ότι είναι δυνατή μια φιλολαϊκή «ήπια», «προοδευτική» εφαρμογή πολιτικών που στηρίζουν τις βασικές στρατηγικές επιλογές της αστικής τάξης. Στην παραλλαγμένη θέση που εκφράζει το ΜέΡΑ25, που ουσιαστικά αποσπά ζητήματα της κυκλοφορίας του χρηματικού κεφαλαίου από την καπιταλιστική σχέση ιδιοκτησίας, ανάγει ζητήματα διαχείρισης δανείων - χρεών - νομίσματος

Από το διεθνιστικό μουσικό πολυθέαμα της εναρκτήριας εκδήλωσης του 21ου Συνεδρίου

αποκλειστικά σε ζήτημα ευρωενωσιακής πολιτικής, ενώ πρόκειται για κυβερνητική πολιτική με στόχο να εξασφαλίζει ευρύτερη εργατική - λαϊκή συναίνεση σε αυτούς τους στόχους και την ανάλογη «κοινωνική συνοχή».

► Στην ουσία της πολιτικής των Δημοκρατικών του Μπάιντεν στις ΗΠΑ που προβάλλεται ως πρότυπο «δημοκρατικής μεταρρύθμισης» του συστήματος, αλλά και των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Αξιοποιούμε γενικότερα την ευρωπαϊκή και διεθνή πείρα που αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διαχείριση των αντιλαϊκών στόχων του κεφαλαίου.

► Στην προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να αξιοποιήσει στη μάχη για την κυβερνητική εναλλαγή την όποια λαϊκή δυσαρέσκεια και αγωνιστική αντίδραση στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, ενώ ταυτόχρονα «απευθύνεται» προς την αστική τάξη ως πιο χρήσιμος και ικανός διαχειριστής. Να αναδειχτούν τα πεπραγμένα του ως κυβέρνησης όλη την περίοδο 2015 - 2019 που ξεμπροστιάζουν τις όποιες σήμερα «φιλολαϊκές» διακηρύξεις του. Να αποκαλυφθούν και τα πεπραγμένα του ως αντιπολίτευσης: Στηρίζει τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τα προσπατούμενα των δεσμεύσεων του Ταμείου Ανάκαμψης, τα ληστρικά για τον λαό σχέδια της «πράσινης ανάπτυξης», την πολιτική εμπλοκής στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Αν με τις αντιμνημονιακές κορόνες του έφτασε να εφαρμόζει μνημόνια, με διακηρύξεις σαν τις σημερινές είναι φανερό τι πρόκειται να κάνει σε μελλοντική διακυβέρνηση.

Επίσης, το ΚΚΕ με την πάλη του:

► Αποκαλύπτει την ουσία της γραμμής του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία μπορεί να εκφραστεί και από άλλες, σοσιαλδημοκρατικού και ομορτουμιστικού χαρακτήρα, πολιτικές δυνάμεις. Τη συνολικότερη, δηλαδή, προσπάθεια ενίσχυσης ενός ρεύματος σοσιαλδημοκρατικής ανανέωσης πατώντας πάνω στη δυσαρέσκεια και τη φθορά της κυβέρνησης, στο έδαφος των πιο φανερών επιπτώσεων από την πανδημία.

► Συγκρούεται με τις αυταπάτες ότι υπάρχει μια συνεπής φιλολαϊκή «ρεαλιστική» εναλλακτική πρόταση «δημοκρατικής εμβάθυνσης» της ΕΕ, με «ισότιμη» ανάληψη ευθύνης από τα ισχυρότερα κράτη - μέλη για τα δημοσιονομικά ελλείματα, που προβάλλουν δυνάμεις όπως το ΜέΡΑ 25. Με τις «θεωρίες» περί «χρεο-δουλοπαροικίας» και «μετακαπιταλισμού» που δήθεν ευθύνονται για την αντεργατική επίθεση, βγάζοντας έτσι λάδι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Με τις αντιλήψεις που αναπαράγουν τις λογικές που αρνούνται ουσιαστικά την πάλη σε εθνικό επίπεδο, θεωρούν ξεπερασμένα τα αιτήματα αποδέσμευσης από το ΝΑΤΟ, προβάλλοντας τον στόχο «αυτο - διάλυσής του».

► Αντιπαράκειται με κάθε εκδοχή αναβίωσης μιας νέας «αριστερής σοσιαλδημοκρατίας», ενός «ΣΥΡΙΖΑ του 2010 και 2012», αναβίωσης της γραμμής της «αριστερής διακυβέρνησης» που δήθεν «αυτήν τη φορά δεν θα συμβιβαστεί», «θα εφαρμόσει ένα αυθεντικό μεταβατικό κείνσιανό πρόγραμμα», «θα έρθει σε αντιπαράθεση με επιλογές της ΕΕ και έτσι θα ανοίξει τον δρόμο για ριζικές ανατροπές, ακόμα και για τη σοσιαλιστική προοπτική», που προβάλλουν διάφορες οπορτουниστικές δυνάμεις.

► Αντιπαράκειται σταθερά με ακροδεξιές, εθνικιστικές και φασιστικές δυνάμεις (π.χ. Ελληνική Λύση, εναπομείνασα Χρυσή Αυγή (ΧΑ), Εθνική Λαϊκή Συνείδηση (ΕΛΑΣΥΝ), Έλληνες για την Πατρίδα (ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΤΠ), Ελεύθεροι Άνθρωποι κ.ά.) που παρά την καταδίκη της Χρυσής Αυγής συνεχίζουν να δραστηριοποιούνται, αξιοποιούνται ως δυνάμεις κρούσης σε βάρος ιδιαίτερα νεολαιίστικων κινητοποιήσεων, αναπαράγουν τον σκοταδισμό και τον ανορθολογισμό, επιδιώκουν να αξιοποιήσουν τις εξελίξεις στα Ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό, την υλοποίηση της Συμφωνίας των Πρεσπών και τις εξελίξεις στο Προσφυγικό για να διευρύνουν την επιρροή τους.

Βάζουμε συγκεκριμένους στόχους με το κάλεσμα για συμπόρευση με το ΚΚΕ. Επιδιώκουμε να αγκαλιάσουμε χιλιάδες εργαζόμενους, απ' όλες τις λαϊκές δυνάμεις, να τους εμπνεύσουμε με την πολιτική μας, να ενισχύσουμε τους ιδεολογικούς - πολιτικούς μας δεσμούς, για να ενταχθούν στην καθημερινή πάλη, σε όλες τις πολιτικές μάχες (στις βουλευτικές εκλογές κλπ.) μαζί με το Κόμμα, σε όλες τις μορφές του καθημερινού αγώνα, στην απεργία, στο συλλαλητήριο, στις αρχαιρεσίες στα σωματεία.

Η σκέψη μας βρίσκεται και στους χιλιάδες Έλληνες μετανάστες και άλλους Έλληνες του εξωτερικού, αυτούς που αγωνιούν για την πορεία της χώρας και του λαού μας, όλους όσοι ζουν, δουλεύουν και σπουδάζουν σε χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής, της Αυστραλίας κ.α. Το ΚΚΕ τους αντιμετωπίζει πριν απ' όλα ως εργάτες, εργαζόμενους επιστήμονες ή φοιτητές που έχουν κοινά συμφέροντα, μιας και ζουν τις εμπειρίες και τα προβλήματα σε άλλα καπιταλιστικά κράτη. Σε αντίθεση με το ΚΚΕ, τα αστικά κόμματα διαχρονικά με την πολιτική τους βρέθηκαν ενάντια στα συμφέροντά τους και –όπως έδειξε το θέμα της ψήφου των αποδήμων– τους βλέπουν και τώρα εκλογικά, ψηφοθηρικά.

Οι Έλληνες μετανάστες μπορούν με τη δράση τους να βοηθήσουν στην ανάκαμψη και τον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος στις χώρες που ζουν, ενισχύοντας τους δεσμούς τους με το εργατικό - λαϊκό κίνημα της χώρας μας.

Σήμερα υπάρχουν αρκετές εργατικές - λαϊκές δυνάμεις, μισθωτοί, αυτοαπασχολούμενοι της πόλης, αγρότες, επιστήμονες, διανοούμενοι, καλλιτέχνες, που προβληματίζονται όλα τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερο και για την πολιτική της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ. Δοκίμασαν τις συνέπειες μιας βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, την πολιτική εμπειρία της λεγόμενης «αριστερής διακυβέρνησης» του ΣΥΡΙΖΑ, της παλιάς και νέας σοσιαλδημοκρατίας, του ιμπεριαλι-

στικού ανταγωνισμού και των πολέμων, του ρόλου της ΕΕ, του ΔΝΤ, του ΝΑΤΟ. Ταυτόχρονα, γνωρίζουν και εκτιμούν τον ρόλο του Κόμματος στον αγώνα, χωρίς να είναι ίσως έτοιμοι ακόμα να υιοθετήσουν ή να συμφωνήσουν σε βασικές προγραμματικές θέσεις του Κόμματος.

Το ΚΚΕ μπορεί και πρέπει να προσεγγίσει όλες αυτές τις δυνάμεις, να συζητάει συστηματικά μαζί τους τις θέσεις του, να μελετά τις δικές τους απόψεις και παρατηρήσεις, να επιδιώκει να δράσουν μέσα στις γραμμές του κινήματος, στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, στην κοινωνική συμμαχία, σε άλλες αγωνιστικές μορφές δράσης. Το ΚΚΕ επιδρά πιο ουσιαστικά με την πολιτική και το Πρόγραμμά του. Είναι καθήκον που αφορά όλα τα καθοδηγητικά όργανα του Κόμματος, από την ΚΕ έως τα Γραφεία των ΚΟΒ και όλες τις ΚΟΒ. Εφόδιό μας είναι οι θέσεις και οι επεξεργασίες μας, η πείρα που έχουμε συσσωρεύσει και που αποδεικνύουν την ουτοπία των αντιλήψεων για ένα μεταβατικό πολιτικό πρόγραμμα και την πιθανότητα μια κοινοβουλευτική κυβέρνηση να ανοίξει τον δρόμο της επαναστατικής διαδικασίας που θα οδηγήσει στην ανατροπή του καπιταλισμού.

Το ΚΚΕ με τη στρατηγική του, τις επεξεργασίες και τη δράση του συμβάλλει στον απεγκλωβισμό εργατικών - λαϊκών δυνάμεων από τις ψευδαισθήσεις για τη δυνατότητα φιλολαϊκής πολιτικής από κυβέρνηση «αριστερών» ή «προοδευτικών» δυνάμεων που με τη συμμετοχή μάλιστα των κομμουνιστών μπορεί να φέρει τον λαό πιο κοντά στη ριζική αλλαγή. Απαντά στο ιδεολόγημα ότι το ΚΚΕ με τη στρατηγική του για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και την κατάκτηση της εργατικής εξουσίας δεν προσφέρει, δήθεν, «άμεση πολιτική λύση» υπέρ του λαού. Αναδεικνύει τις ιστορικές αλλά και πρόσφατες αρνητικές εμπειρίες από την υιοθέτηση αυτής της πολιτικής σε όλον τον 20ό αιώνα και στις πρώτες δεκαετίες του 21ου. Αντίθετα, η γραμμή της «άμεσης πολιτικής λύσης» το μόνο που πέτυχε ήταν η παρεμπόδιση της ριζοσπαστικοποίησης εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, το σμπαράλιασμα του κινήματος, η ενσωμάτωση ΚΚ στο σύστημα, η απώλεια της ευκαιρίας της αποφασιστικής σύγκρουσης σε δοσμένες συνθήκες.

Το ΚΚΕ απαντά στις ανάγκες και στα προβλήματα του λαού με τη θέση και τη δράση του για την αναζωογόνηση της ταξικής πάλης, την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, την κοινωνική συμμαχία που παλεύει να αποσπάσει κατακτήσεις, συγκεντρώνει και μαζικοποιεί δυνάμεις, ώστε να ενισχύεται ο αγώνας για την πραγματική ανατροπή, την εργατική εξουσία.

Το ΚΚΕ έχει σήμερα, πολύ περισσότερο από κάθε άλλη περίοδο, ισχυρές αποδείξεις που εδράζονται και στις εμπειρίες του ελληνικού λαού, των λαών στην Ευρώπη, παγκόσμια. Έχει τη δυνατότητα να πείσει, να επιδράσει, να προβληματίσει για τη σημασία που έχει ο καθημερινός αγώνας για τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα να κατευθύνεται και να εντάσσεται στον αγώνα για την εργατική εξουσία, σε αντίθεση με τη λογική του δήθεν «μικρότερου κακού» που οδηγεί στον αφοπλισμό του εργατικού - λαϊκού κινήματος, στην υποχώρηση και χειραγώγηση. Είναι απαραίτητη και πολύτιμη η ανάδειξη της ιστορικής πείρας, μέσα και από τη μελέτη του Δοκιμίου Ιστορίας του Κόμματος, βεβαίως και άλλες σύγχρονες επεξεργασίες.

Το ΚΚΕ δεν υποτιμά τον εξαιρετικά αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων, επεξεργάζεται την εξειδίκευση της στρατηγικής για την ανάπτυξη του ταξικού

αγώνα ανά χώρο, ανά τμήμα της εργατικής τάξης και των λαϊκών δυνάμεων, με επίκεντρο την προβολή και διεκδίκηση των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών, με αναπόσπαστο στόχο η ανερχόμενη λαϊκή πάλη να διαφοροποιεί θετικά τον συσχετισμό, στοιχείο του οποίου είναι και η απόρριψη του «ρεαλισμού» της ενσωμάτωσης και υποταγής του κινήματος.

Πιο συστηματικά και σε βάθος χρειάζεται να παρακολουθούμε ως Κόμμα την παρέμβαση των αστικών δυνάμεων στην Τοπική Διοίκηση. Να μπει η δράση τους στο στόχαστρο και τις διεκδικήσεις του εργατικού - λαϊκού κινήματος. Από αυτήν τη σκοπιά μεγαλώνει και η ευθύνη των κομματικών Οργάνων για μια πιο ουσιαστική και ολόπλευρη καθοδήγηση των εκπροσώπων μας στα όργανα Τοπικής Διοίκησης. Οι εκλεγμένοι κομμουνιστές, όπως και οι συνεργαζόμενοι με αυτούς και σε βάρος αυτού του αρνητικού συσχετισμού, αγωνίζονται για την ανακούφιση των λαϊκών οικογενειών με την ανάπτυξη της πάλης και των διεκδικήσεών τους.

Η άνοδος της ιδεολογικής στάθμης του Κόμματος, και της συλλογικής και της ατομικής, η συνεχής μελέτη και αφομοίωση των επεξεργασιών, η βελτίωση της καθοδηγητικής δουλειάς και της λειτουργίας των ΚΟΒ, με ουσιαστική ενίσχυση της συλλογικότητας, της κριτικής και της αυτοκριτικής, αποτελούν βασικό όρο ώστε να αποκτήσουμε μεγαλύτερη ικανότητα, επιτελικότητα, αποτελεσματικότητα, για να μπορούμε να δρούμε από κοινού με εργατικές - λαϊκές δυνάμεις που δεν συμφωνούν με το Πρόγραμμά μας, να συμβάλλουμε στην οργάνωση του αγώνα σε όλες τις συνθήκες, σε καμπές, είτε ανόδου είτε προσωρινής υποχώρησης.

Αποτελεί βασικό όρο για να διεξάγουμε την ιδεολογική πάλη με πιο εύστοχο, εκλαϊκευτικό τρόπο, να ωθούμε με τις θέσεις και την αγωνιστική πρωτοπόρα στάση μας σε μεγαλύτερη λαϊκή πρωτοβουλία και μαχητικότητα. Να οικοδομούμε γερές ΚΟΒ και γερές Οργανώσεις της ΚΝΕ σε όλους τους κρίσιμους χώρους δουλειάς, εκπαίδευσης, σε κλάδους σημαντικούς, σε εργατικές - λαϊκές γειτονιές.

Σήμερα, μπορούμε να πρωτοστατήσουμε, με καλύτερους όρους, ώστε να κατανοείται πλατύτερα η αναξιοποίητη ακόμα πραγματική δύναμη του κοινού οργανωμένου αγώνα της εργατικής τάξης και των λαϊκών τμημάτων των μεσαίων στρωμάτων, όπως επίσης των νέων και των γυναικών, ενάντια στην προπαγάνδα και την ίδια την πολιτική της παθητικότητας, της αδράνειας, της μοιρολατρίας, της ενσωμάτωσης, ενάντια σε όλες τις αυταπάτες ότι το καπιταλιστικό σύστημα μπορεί να εξανθρωπιστεί.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΩΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Το 21ο Συνέδριο θεωρεί ότι στο επίκεντρο των καθηκόντων του επόμενου διαστήματος βρίσκεται η ανάγκη το Κόμμα, ως ενότητα θεωρητικής δουλειάς, πολιτικής και μαζικής δράσης, να σταθεί στο ύψος των απαιτήσεων, να ενισχύσει τον ρόλο του ως πραγματικός καθοδηγητής και οργανωτής του εργατικού κινήματος, της επαναστατικής προοπτικής για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Η πρόοδος που έχει επιτευχθεί μέσα σε δύσκολες, πρωτόγνωρες, σύνθετες συνθήκες εκφράζει σε έναν βαθμό ένα νέο επίπεδο θεωρητικής και πολιτικής ωρίμανσης, συνολικά όμως πρέπει να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις που προσδιορίζουν οι ίδιες οι εξελίξεις, για να περάσουμε σε μια νέα ανοδική πο-

ρεία, με βασικό κριτήριο το πώς το ΚΚΕ συμβάλλει στην προετοιμασία της εργατικής τάξης για τον ηγετικό της ρόλο στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος, την οικοδόμηση της νέας κοινωνίας, τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

ΝΕΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΑΣ

Η θεωρητική, ιδεολογική, μορφωτική δουλειά αποτελεί κρίσιμο στοιχείο που συμβάλλει στην κατάκτηση της διαλεκτικής υλιστικής μεθοδολογίας σκέψης και σχεδιασμού δράσης.

Η συνεχής, αδιάκοπη, προγραμματισμένη και ενταγμένη στο πρόγραμμα της κομματικής δράσης ιδεολογική, κομμουνιστική μορφωτική δουλειά αποτελεί βάση για την κατάκτηση ή την ενίσχυση της μελέτης και κυρίως της ουσιαστικής αφομοίωσης των βασικών θέσεων της θεωρίας μας για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού και τη σοσιαλιστική - κομμουνιστική οικοδόμηση, με βάση και τα συμπεράσματα της σχετικής μελέτης που έχει ξεκινήσει και συνεχίζει το Κόμμα.

Επικεντρώνουμε στα εξής μέτωπα του ιδεολογικού αγώνα:

► **Στη βαθύτερη κατανόηση της εκμεταλλευτικής σχέσης, των σύγχρονων μορφών που παίρνει η καπιταλιστική εκμετάλλευση εξαιτίας της εφαρμογής και νέων τεχνολογιών και άλλων μεθόδων οργάνωσης της εργασίας, των μηχανισμών απόσπασης και μοιράσματος της υπεραξίας, διαμόρφωσης του μέσου ποσοστού κέρδους, της εξέλιξης του εργασιμου χρόνου και με μορφές όπως με τη διευθέτησή του, την αξιοποίηση της τηλεργασίας κ.λπ., ζητήματα που πρέπει να αναφέρονται και να εξηγούνται στην αρθρογραφία μας, στις ομιλίες και δημόσιες παρεμβάσεις μας.**

► **Στην αντίληψή μας για τον χαρακτήρα του κύκλου της οικονομικής κρίσης στον καπιταλισμό, την εναλλαγή φάσεων ύφεσης και ανάκαμψης, για**

τα οποία έχει γίνει δουλειά αρκετή, αλλά δεν επαρκεί, αφού όλα αυτά σχετίζονται με τη σωστή εκτίμηση για τις διάφορες μορφές αστικής διαχείρισης. Στη διαπάλη, στη βάση των προγραμματικών προτάσεων και θέσεων του Κόμματος, με τους βασικούς πυλώνες του εθνικού σχεδίου ανάπτυξης, του «Green New Deal», στην ανάδειξη της ουσίας των επιπτώσεων στον λαό από την ψηφιοποίηση και τον μετασχηματισμό του κράτους και της παραγωγής.

► **Στην αντίληψή μας για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση κατά τον 20ό αιώνα, απαλλαγμένη από την τάση εξωραϊσμού της για τις γενιές που την γνώρισαν, ενώ οι νέες γενιές ή έχουν πλήρη άγνοια ή γνωρίζουν την αστική προσέγγιση με πολλά στοιχεία διαστρεβλώσεων και αντικομμουνισμού.** Να ενισχύσουμε την προβολή της ανωτερότητας του σοσιαλισμού, να αναδεικνύουμε τις αιτίες ανατροπής του σοσιαλιστικού συστήματος, κυρίως τις αιτίες διάλυσης της ΕΣΣΔ που αποτελούσε την πρωτοπορία αυτού του πρώτου ιστορικού εγχειρήματος της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, τον ρόλο και την εξέλιξη του ΚΚΣΕ.

► **Στον εμπλουτισμό της μελέτης και των θέσεών μας για τις εξελίξεις στο αστικό σύστημα, στο εποικοδόμημα, στη Δικαιοσύνη, στην Παιδεία, στο κράτος, σε όλους τους τομείς της κοινωνικής, πολιτικής και πολιτιστικής ζωής.** Ιδιαίτερα χρειάζεται να ενταχθούν στην ιδεολογική - πολιτική πάλη μας η ανάδειξη της κοινωνικής διάστασης και των φαινομένων βίας κατά των γυναικών, των φυλετικών διακρίσεων κ.ά. Να δώσουμε βάρος στο να εξηγηθούν οι θέσεις μας για τη χειραφέτηση των γυναικών, την αποφασιστική καταδίκη κάθε ρατσιστικής, μισαλλόδοξης επιθετικότητας με βάση την εθνική καταγωγή, το χρώμα, τη θρησκεία, το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Να αντιμετωπίσουμε τις αντιδραστικές θεωρίες του μεταμοντερνισμού και τις ανορθολογικές, ιδεαλιστικές απόψεις για το «κοινωνικό φύλο», τη «ρευσιτότητα της ταυτότητας φύλου», του ιδεολογήματος του «ατομικού δικαιωτισμού» που απορρέουν από αυτές και που επηρεάζουν λαϊκές δυνάμεις οι οποίες δεν γνωρίζουν σε βάθος την επιστημονική προσέγγιση του ζητήματος. Οι απόψεις αυτές δεν έχουν καμιά σχέση με την αγωνιστική συλλογική υπεράσπιση όλων των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών για την εργατική τάξη, τις λαϊκές δυνάμεις, τη νεολαία και τις γυναίκες εργατικής ή λαϊκής ένταξης και καταγωγής. Η ανάδειξη της κοινωνικής - ταξικής διάστασης των παραπάνω ζητημάτων απαιτεί μελέτη του φιλοσοφικού υπόβαθρου τους, της αντανάκλασής τους στο εποικοδόμημα και της ανάλυσής τους υπό το πρίσμα της σχέσης οικονομίας - πολιτικής.

► **Στην επεξεργασμένη προώθηση της στρατηγικής σε κάθε φάση, στον καθημερινό αγώνα.** Η πλήρης συνειδητοποίηση του ζητήματος ότι η κάθε πλευρά της κομμουνιστικής καθοδήγησης και δράσης ξεκινά από το Πρόγραμμά μας, από τη στρατηγική μας. Αυτό δεν έχει σχέση με τη συνθηματική αναφορά στον σοσιαλισμό - κομμουνισμό και την εργατική εξουσία μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ή στα άλλα κινήματα, ως «επιστέγασμα» πολλές φορές μιας λεπτομερειακής απαρίθμησης επιμέρους προβλημάτων και αιτημάτων για άμεση δράση. Ούτε βέβαια με την τοποθέτηση πρώτα κάποιου οξυμένου προβλήματος και μετά στην αναζήτηση τρόπων πολιτικοποίησης αυτού του προβλήματος, της τεχνητής σύνδεσης μεταξύ τους, με βάση μια εδραιωμένη λαθεμένη άποψη περί δήθεν σύνδεσης της τακτικής με τη στρατηγική, η οποία σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις καταντά μια σχηματική συγκόλληση σκόρπιων άμεσων αιτημάτων και στρατηγικών επεξεργασιών.

Είναι αναγκαίο να εξασφαλίζονται:

Η αποτελεσματική και στοχευμένη διαμόρφωση γραμμής στο κίνημα, βασισμένη στην παρακολούθηση των εξελίξεων, όπως σε μεγάλο βαθμό

πετυχημένα το κάναμε την περίοδο της δεκαετούς κρίσης που αποτυπώθηκε και με συνθήματα (κατάργηση αντεργατικών νόμων των μνημονίων, μονομερή διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από την ΕΕ με τον λαό στην εξουσία). Στη φάση της περιορισμένης ανάκαμψης, με τον προσδιορισμό της πάλης στην κατεύθυνση της ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών. Στην πανδημία, με τον συνδυασμό στόχων που προβάλλουν την άμεση ανάγκη ενίσχυσης των κρατικών δομών και όλων των παροχών που πρέπει να προσφέρει δωρεάν το κρατικό σύστημα Υγείας, την επίταξη του ιδιωτικού τομέα, που ανοίγουν ταυτόχρονα τον δρόμο του προβληματισμού και της πάλης για συνολικότερες κοινωνικές αλλαγές για την ανάγκη αποκλειστικά δημόσιου δωρεάν συστήματος Υγείας, στο έδαφος της κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής, τον κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό από την εργατική εξουσία.

Η εύστοχη εξειδικευμένη ιδεολογική - πολιτική αντιπαράθεση μέσα στο κίνημα με τις άλλες δυνάμεις για την κατεύθυνσή του, τον προσανατολισμό του, τους στόχους πάλης που υιοθετεί.

Η μελέτη σε σταθερή βάση των αγωνιστικών διεργασιών, η σωστή εκτίμηση διαθέσεων, η εξαγωγή νέας πείρας και γνώσης, η συλλογική αφομοίωσή τους σε όλα τα επίπεδα, συμβάλλοντας στην αποτελεσματικότητα και σε άνοιγμα δρόμων.

ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΜΑΣ, ΑΦΟΜΟΙΩΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΒΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΣ

Το 21ο Συνέδριο επισημαίνει την ανάγκη να ενισχυθεί συνολικά το θεωρητικό - ιδεολογικό στοιχείο στη λειτουργία όλων των καθοδηγητικών Οργάνων.

Τα οργανωμένα συστήματα αυτομόρφωσης, τα μαθήματα σε Όργανα και ΚΟΒ είναι η βάση για να μπορούν τα καθοδηγητικά Όργανα και οι ΚΟΒ να συζητούν ολοκληρωμένα τα ζητήματα της ιδεολογικής - πολιτικής πάλης που προκύπτουν από τη δράση μας σε ένα μέτωπο πάλης ή από τα ζητήματα της επικαιρότητας.

Η εκπαίδευση στη βαθιά θεωρητική - ιδεολογική συζήτηση κάθε πολιτικού και μαζικού καθήκοντος απαιτεί ανάλογο χρόνο και προετοιμασία συζήτησης σε κάθε καθοδηγητικό Όργανο. Απαιτεί διαμόρφωση προϋποθέσεων για συλλογική συζήτηση, η οποία βέβαια θα στηρίζεται και στην –επιστημονική και ταξική– προετοιμασία των θεμάτων, με βάση τα ανάλογα επιτελεία του Κόμματος. Σε αυτήν την κατεύθυνση να αξιοποιηθούν τα θετικά βήματα που υπάρχουν από συζήτηση αρθρογραφίας του «Ριζοσπάστη» και της «ΚΟΜΕΠ» σε Όργανα, να γενικευτούν, να επεκταθούν στη συζήτηση ευρύτερων θεμάτων.

Πρέπει να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά η τάση, όσο πάμε προς τα κάτω, να αδυνατίζουν οι σημαντικές επεξεργασίες μας, η πλούσια πρακτική πείρα που έχουμε αποκτήσει κατά τη διεξαγωγή του ιδεολογικού - πολιτικού - μαζικού - συνδικαλιστικού αγώνα, να κατακερματίζονται, να παίρνουν αποσπασματικό και ευκαιριακό χαρακτήρα.

Οι ιδεολογικές - πολιτικές επεξεργασίες λειτουργούν σωστά σαν «καρδιά» της πολιτικής μας δράσης μόνο όταν εντάσσονται οργανικά στη συζήτηση, στη λειτουργία των καθοδηγητικών Οργάνων, όταν μπορούν να αξιοποιούνται στην παρακολούθηση των εξελίξεων, στην πολιτική και μαζική δράση, στην επεξεργασία της γραμμής πάλης. Το ζήτημα αυτό αφορά τη λειτουργία των καθοδηγητικών κρίκων από πάνω μέχρι κάτω.

Εξετάζουμε την καθοδηγητική μας δουλειά υπό το πρίσμα της θετικής πορείας του Κόμματος, των επεξεργασιών, των πρωτοβουλιών του, της ικανότητας προσαρμογής που έδειξε σε καμπές, στο πλαίσιο γενικότερων πολιτικών εξελίξεων, σε απότομες αλλαγές, όπου ενυπάρχουν και μεγάλες δυσκολίες και μεγάλες δυνατότητες. Τέτοιες δυσκολίες αλλά και δυνατότητες που ανεβάζουν την απαιτητικότητα της καθοδηγητικής ικανότητας των Οργάνων να δώσουν ώθηση στις ΚΟΒ, σε όλους τους τομείς, οπωσδήποτε και στην κομματική οικοδόμηση, για να αντιστοιχηθεί αυτή η δουλειά, όσο γίνεται, στις απαιτήσεις προώθησης του καθοδηγητικού ρόλου του Κόμματος στην εργατική τάξη.

Τα στοιχεία που εμφανίστηκαν στην περίοδο της καραντίνας σε ειδικές συνθήκες (στην αξιοποίηση του «Ριζοσπάστη», στην καθοδηγητική δουλειά, στην αξιοποίηση πολλών μέσων μαζικής προπαγάνδας κ.α.) πρέπει να γενικευτούν ως θετική πείρα. Να επιδιώξουμε σταθερά αποφασιστική άνοδο της αξιοποίησης και κυκλοφορίας του «Ριζοσπάστη», της ΚΟΜΕΠ, της διάδοσης του βιβλίου της Σύγχρονης Εποχής.

Ειδικός και ξεχωριστός είναι ο ρόλος των Τμημάτων της ΚΕ, αλλά και των βοηθητικών επιτροπών των ΕΠ, για τα οποία χρειάζεται μεγάλη φροντίδα για κατάλληλη και πιο προσεγμένη στελέχωσή τους, ο συνδυασμός της μελετητικής ικανότητας με την πείρα από το κίνημα.

Η νέα ΚΕ και οι ΕΠ με σχέδιο και συλλογική συζήτηση να ασχοληθούν με την πιο αποφασιστική και ουσιαστική βοήθεια προς τις ΚΟΒ. Αντίστοιχα από το ΚΣ της ΚΝΕ στις ΟΒ.

Η νέα ΚΕ να διαμορφώσει ειδικό σημείωμα προς τις ΚΟ, παίρνοντας υπόψη τις νέες εξελίξεις και τις νομοθετικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί από το αστικό κράτος σε μια σειρά από τομείς, μαζί με οδηγίες (πολιτικές, νομικές, οργανωτικές) που αφορούν ζητήματα ετοιμότητας, επαγρύπνησης, τήρησης αρχών λειτουργίας του Κόμματος απέναντι στον ταξικό αντίπαλο και την προσπάθεια υπονόμευσης και επίθεσης στο Κόμμα.

ΕΓΚΑΙΡΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η αναβάθμιση της καθοδηγητικής δουλειάς των Οργάνων περνάει μέσα από τη μεγαλύτερη ανάπτυξη της πρωτοβουλίας των Κομματικών Οργανώσεων στην ανάπτυξη της δράσης στο εργατικό - λαϊκό κίνημα. Σε αυτήν την κατεύθυνση χρειάζεται να αναπτυχθεί το ανάλογο μαχητικό πνεύμα, ετοιμότητας, αμεσότητας, γρήγορης αντίδρασης μπροστά σε εξελίξεις σε απρόοπτα ζητήματα που προκύπτουν. Κρίνεται άμεσα η δυνατότητα των καθοδηγητικών Οργάνων να διαμορφώνουν γραμμή στη βάση των επεξεργασιών μας, να δίνουν κατεύθυνση παρέμβασης των κομματικών μας δυνάμεων, να τις στηρίζουν στη διεξαγωγή της ιδεολογικής - πολιτικής διαπάλης, στην αντιμετώπιση των προσπαθειών της αστικής τάξης, του κράτους, των κομμάτων της, των ομορτιστικών δυνάμεων να παρεμβαίνουν με στόχο να δυσκολέψουν τον αγώνα.

Παράλληλα, είναι αναγκαίο περισσότερο να αφομοιωθούν τα κριτήρια, στη βάση των οποίων συμμετέχουμε σε πρωτοβουλίες, δράσεις και κινητοποιήσεις που οργανώνονται σε τοπικό, κλαδικό ή άλλο επίπεδο και όπου πιθανόν μπορεί ο συσχετισμός να μην είναι υπέρ μας ή είναι πρωτοβουλίες που δεν ξεκίνησαν από εμάς, έτσι ώστε η Κομματική Οργάνωση να παρεμβαίνει με δυναμισμό σε αυτές, αλλά και ταυτόχρονα να επαγρυπνεί για το περιεχόμενο, για την εξέλιξη του αγώνα και με συλλογικό τρόπο κάθε φορά να εξετάζεται η στάση μας συγκεκριμένα.

Η νέα ΚΕ πρέπει να δώσει βάρος στην αξιοποίηση της πείρας των αγώνων, να ξεκαθαρίζεται η σχέση του Κόμματος με τις εργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, με τις άλλες οργανώσεις των αυτοαπασχολούμενων της πόλης, των βιοπαλαιστών αγροτών, της νεολαίας και των γυναικών. Να αντιμετωπίζονται μπερδέματα και συγχύσεις που ταυτίζουν τη δουλειά για την πολιτικοποίηση με τη συνθηματολογική αναπαραγωγή στρατηγικών μας θέσεων ή με την κλιμάκωση των αιτημάτων, να αντιμετωπίζεται η μηχανιστική μεταφορά της δράσης από μια πιο ανεβασμένη μορφή μαζικής οργάνωσης (π.χ. Συνδικάτα) σε άλλες μορφές συλλογικής δράσης (π.χ. Επιτροπές Αγώνα κ.ά.).

ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Η ιδεολογική - πολιτική μόρφωση, η μετάδοση πείρας, η εναλλαγή και ανάπτυξη των στελεχών του Κόμματος και της ΚΝΕ αποτελεί κομβικό ζήτημα για την ίδια την πορεία και την επαναστατική εξέλιξη του Κόμματος.

Ξεχωρίζουμε ως βασικό τον ρόλο του Γραμματέα κάθε καθοδηγητικού Οργάνου, όπως φυσικά και των άλλων καθοδηγητικών στελεχών μελών των Οργάνων. Ιδιαίτερα κρίσιμος είναι ο ρόλος τους σε επίπεδο Τομεακών Επιτροπών και Γραφείων ΚΟΒ, αφού είναι οι αποφασιστικοί κρίκοι για την ενίσχυση της καθοδηγητικής ικανότητας των Οργάνων και συνολικά των Οργανώσεών τους. Στον κρίκο των Τομεακών Επιτροπών και της λειτουργίας τους που έχουμε ξεχωρίσει ως βασικό καθοδηγητικό κρίκο, θεωρούμε ότι έχουν γίνει αρκετά βήματα, όχι όμως ενιαία.

Χρειάζεται να ανεβάσουμε την απαιτητικότητα στην καθοδηγητική δουλειά, χωρίς όμως πνεύμα υποκειμενισμού στην εξήγηση των φαινομένων, των ζητημάτων που προκύπτουν στην καθημερινή δουλειά του Κόμματος.

Στο επίκεντρο της καθοδηγητικής δουλειάς πρέπει να βρίσκεται η διεξαγωγή της ιδεολογικής - πολιτικής διαπάλης σε όλα τα ζητήματα, η δουλειά για τη συσπείρωση εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, η διείσδυση των Οργανώσεων του

Κόμματος σε ένα μεγαλύτερο τμήμα της εργατικής τάξης, η επεξεργασία και διαμόρφωση στόχων πάλης γύρω από τους οποίους επιτυγχάνεται η συσπείρωση σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση στο κίνημα και φυσικά και γύρω από το Κόμμα. Ιδιαίτερη πλευρά της καθοδηγητικής δουλειάς είναι η σταθερότητα στη βελτίωση της οικονομικής δουλειάς του Κόμματος, συνειδητοποιώντας και τις νέες δυσκολίες που βάζει ο αντίπαλος.

Αυτά τα ζητήματα αποτελούν κριτήριο της λειτουργίας και του περιεχομένου δουλειάς των Οργάνων, των μορφών και των μεθόδων, του προσανατολισμού της δράσης.

Είναι κρίσιμο ζήτημα το πώς εντάσσεται η δράση μας σε ένα γενικότερο σχέδιο δουλειάς, έναν γενικότερο προγραμματισμό, ο οποίος βεβαίως θα προσαρμόζεται και σε αιχμές, σε εξελίξεις. Ένα σχέδιο δουλειάς που θα βρίσκει άμεση έκφραση στην Τομεακή Επιτροπή και στην ΚΟΒ.

Η έννοια του προγραμματισμού δεν πρέπει να γίνεται κατανοητή –ιδιαίτερα όσο πάμε προς τα κάτω, στα Τομεακά Όργανα και τις ΚΟΒ– ως ημερομηνίες κινητοποιήσεων, εξορμήσεις, επετειακές εκδηλώσεις και δράσεις ή συγκεκριμένες αναφορές, όπως το άνοιγμα σχολείων, η υπογραφή ΣΣΕ, η Πρωτομαγιά κλπ. Η έννοια του προγραμματισμού πρέπει να συνδυάζει καθήκοντα, να κλιμακώνει δράσεις, να μελετά, να εξειδικεύει γενικά στρατηγικά καθήκοντα, ανάλογα με τον χώρο δράσης του κάθε Τομέα, της κάθε ΚΟΒ. Να εμπλουτίζει, να διορθώνει στοιχεία του σχεδιασμού που έρχεται από τα πάνω, κάνοντας δημιουργικές, προσαρμοσμένες στον χώρο, προτάσεις.

Κρίσιμα ζητήματα για την εξέλιξη του Κόμματος είναι η σωστή ανάδειξη στελεχών με σχέδιο και πολύπλευρη συγκεκριμένη βοήθεια, η διάταξη των κομματικών δυνάμεων με βάση την πείρα που έχουμε βγάλει αυτά τα χρόνια.

Η νέα γενιά στελεχών, όσα αναδείχτηκαν κυρίως την τελευταία 10ετία, έχει σήμερα μια αφετηρία καλύτερη, κυρίως από την άποψη ότι ξεκινά τη διαδικασία της γνώσης με επεξεργασμένες πλέον θέσεις στρατηγικής, στη βάση του νέου Προγράμματος του Κόμματος.

Απαιτείται όμως ένα πιο ολοκληρωμένο σχέδιο στήριξης των νεότερων στελεχών που να παίρνει υπόψη του ότι:

- Μεγαλώνει η ευθύνη κυρίως των πιο έμπειρων συντρόφων - στελεχών στο καθήκον να μεταδώσουν γνώση και τη συσσωρευμένη πείρα, όχι αφ' υψηλού ως δάσκαλοι αλάνθαστοι, αλλά ως σύντροφοι και συντρόφισσες ισότιμοι και διαπαιδαγωγητές με το κομμουνιστικό παράδειγμά τους, συμβάλλοντας έτσι στην επίπονη και μακροχρόνια δουλειά να μεταδοθεί η πείρα του κινήματος και γενικότερα της κομματικής δουλειάς σε νεότερες γενιές.
- Απαιτείται συστηματική μελέτη των συμπερασμάτων από την Ιστορία του Κόμματος, οργανωμένη στήριξη της προσπάθειας εμπάθυνας στις προγραμματικές και στρατηγικού χαρακτήρα επεξεργασίες του. Έτσι θα αντιμετωπίζεται το γεγονός ότι τα νεότερα ηλικιακά στελέχη δεν έχουν άμεση πείρα της διεξαγωγής της ιδεολογικής διαπάλης για τη διαμόρφωση των σύγχρονων Προγραμματικών επεξεργασιών, πείρα που έχουν οι προηγούμενες γενιές. Θα ξεπερνιούνται και συγχύσεις που υπάρχουν στην κατανόηση της έννοιας της στρατηγικής, που δεν αφορά απλώς τον τελικό σκοπό, αλλά ένα ενιαίο σχέδιο αντιπαράθεσης με το κεφάλαιο και την εξουσία του, το οποίο υπηρετείται σήμερα από την καθημερινή δράση, από την άνοδο της ταξικής πάλης και τη θεωρητική –ιδεολογική και πολιτική– επίδραση στις εργατικές - λαϊκές δυνάμεις και το κίνημά τους.
- Η καλή γνώση, μόρφωση, η διαμόρφωση θεωρητικού υπόβαθρου, η

τήρηση των αρχών και αξιών, η συνεχής επαγρύπνηση και ετοιμότητα είναι όροι για την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων της καθυστέρησης στην πορεία της κοινωνικοποίησης των νέων ανθρώπων εξαιτίας αντικειμενικών συνθηκών (εργασιακές σχέσεις κ.λπ.), αλλά και της περιορισμένης πείρας από τη συμμετοχή στη λαϊκή μαζική πάλη.

Η στήριξη στην ανάδειξη των νέων στελεχών περνάει και μέσα από την ουσιαστική βελτίωση της λειτουργίας των καθοδηγητικών Οργάνων στα οποία συμμετέχουν.

Σε αυτήν την κατεύθυνση ξεχωριστή σημασία έχει η αναγκαιότητα της εναλλαγής χρεώσεων στα στελέχη, στον καταμερισμό δουλειάς, έτσι ώστε να αποκτιέται όσο το δυνατό πιο μεγάλη, πιο πολύπλευρη πείρα από διαφορετικά καθήκοντα και χρεώσεις.

Απαιτείται:

► Φροντίδα και στήριξη των νέων στελεχών, ιδιαίτερα στον κρίκο των Γραμματέων και των μελών καθοδηγητικών Οργάνων, προκειμένου να αποκτήσουν γρήγορα καλή εικόνα του χώρου ευθύνης τους και μέσω της Κομματικής Οργάνωσης αλλά και στον περίγυρο, μέσα στην κοινωνία, τους χώρους δουλειάς, τις γειτονίες, στους φορείς του μαζικού κινήματος.

► Προσανατολισμός στην όσο το δυνατό πιο άμεση εμπλοκή των στελεχών με τις μαζικές διαδικασίες του κινήματος.

► Εξασφάλιση συστηματικής αναλυτικής συζήτησης στα όργανα της πείρας που συγκεντρώνεται και η ανάπτυξη συγκεκριμένου σχεδίου παρέμβασης, έτσι ώστε να καταχτιέται νέα μεγαλύτερη πείρα, να αφομοιώνεται η παλιότερη.

► Διαπαιδαγώγηση των στελεχών μας, έτσι ώστε να συμβάλλουν με τη γνώμη τους όλο και περισσότερο, πιο προετοιμασμένα, με ομιλίες και παρεμβάσεις στα Όργανα, στις συνεδριάσεις.

Με ευθύνη των Επιτροπών Περιοχής, να εξασφαλιστεί έμπρακτα ο προσανατολισμός όλων των Οργάνων και των κομματικών δυνάμεων, κλαδικών και εδαφικών, στη δουλειά στην εργατική τάξη και τους συμμάχους της και να εκφραστεί αυτό με καθοδηγητική ευθύνη για τη διαμόρφωση επιτελικού σχεδιασμού αυτής της δουλειάς.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ - ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΚΝΕ

Είναι επιτακτική ανάγκη να περάσει η ΚΝΕ σε φάση σημαντικής ανάπτυξης των δυνάμεών της, της ενίσχυσης της ικανότητας κομμουνιστικής διαπαιδαγωγικής δουλειάς στις γραμμές της. Η ΚΝΕ αποτελεί τον βασικό αιμοδότη του Κόμματος, η ανάπτυξή της αποτελεί όρο για την εξασφάλιση της επαναστατικής συνέχειάς του.

Παρά τα θετικά βήματα που υπάρχουν, συνεχίζει να είναι ζητούμενο ένα ενιαίο σχέδιο των Οργάνων του Κόμματος και της ΚΝΕ στην παρέμβαση στη νεολαία, στους χώρους της Εκπαίδευσης και της μαθητείας και στην εργαζόμενη νεολαία, στην ανάπτυξη της ιδεολογικής - πολιτικής και μαζικής παρέμβασης γύρω από τα ζητήματα του Πολιτισμού, του Αθλητισμού που αφορούν ιδιαίτερα τις νεότερες γενιές. Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια με τα στέκια πολιτισμού και νεανικής δημιουργίας της ΚΝΕ.

Είναι ευθύνη του Κόμματος να στηριχτεί αποφασιστικά η προσπάθεια που γίνεται για παρέμβαση στις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας. Τα βήματα που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια πρέπει να σταθεροποιηθούν και να ενισχυθούν.

Η προσπάθεια αυτή να αγκαλιάσει ακόμα περισσότερα παιδιά, στηρίζοντας τη συγκρότηση και λειτουργία ομάδων σε δήμους και πόλεις.

Να ενταθεί η προσπάθεια για στήριξη της ιδεολογικής - πολιτικής και μορφωτικής δουλειάς στις γραμμές της ΚΝΕ, για την αφομοίωση του Προγράμματος του Κόμματος, των επεξεργασιών μας, των ιστορικών συμπερασμάτων, της αντίληψής μας για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Το επόμενο διάστημα να μετρηθούν πιο ουσιαστικά βήματα στην εξειδίκευση της κομματικής δουλειάς στις γυναίκες εργατικής - λαϊκής καταγωγής και ένταξης, με στόχο να αποκτήσει αυτή η προσπάθεια σταθερά χαρακτηριστικά στα Όργανα του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Τα βήματα αυτά πρέπει να εκφραστούν σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις:

- ▶ Στο να αποτελέσει η ένταξη νέων γυναικών στο Κόμμα σταθερό δείκτη της δουλειάς για την κομματική οικοδόμηση.
- ▶ Στη φροντίδα για ανάδειξη και ολόπλευρη ιδεολογική - πολιτική και πρακτική στήριξη γυναικείων στελεχών, ιδιαίτερα των νεότερων ηλικιακά, σε διάφορες μεταβατικές φάσεις της ζωής τους.
- ▶ Στον καλύτερο προσανατολισμό των γυναικείων μελών και στελεχών του Κόμματος στη δουλειά στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα. Μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ έχουν καθήκον να συμμετέχουν σε Συλλόγους και Ομάδες της ΟΓΕ, να παλεύουν για τη συμμετοχή όχι μόνο οπαδών, αλλά όλων αυτών των γυναικών που ανησυχούν και προβληματίζονται για τα αδιέξοδα και τις διακρίσεις που συναντούν στην κοινωνική τους ζωή.
- ▶ Στα ιδεολογικά - πολιτικά μέτρα για τη βαθύτερη αφομοίωση από το κομματικό δυναμικό της αντίληψής μας για το γυναικείο ζήτημα και τις σύγχρονες πλευρές του συνολικά.
- ▶ Στο να πρωτοστατήσουν οι κομμουνιστές και οι κομμουνίστριες ώστε τα σωματεία, τα συνδικάτα, οι φορείς του λαϊκού κινήματος να εντάσσουν ειδικά αιτήματα, στόχους πάλης για τις γυναίκες του χώρου δουλειάς, του κλάδου, του τόπου κατοικίας.
- ▶ Στη διαπάλη με διάφορες ανορθολογικές και αντιεπιστημονικές αστικές και οπορτουνιστικές θεωρήσεις σε σχέση με το γυναικείο ζήτημα.

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ισχυροποίηση του Κόμματος είναι η διεύρυνση των οργανωμένων του δυνάμεων σε μαζικούς εργασιακούς χώρους, σε όλους τους κλάδους της μισθωτής εργασίας, στους αυτοαπασχολούμενους της πόλης και της υπαίθρου.

Στην περίοδο έως το 22ο Συνέδριο παραμένει το καθήκον της ανανέωσης των κομματικών δυνάμεων, της διεύρυνσής τους με ταξικά και ηλικιακά κριτήρια, της ανάπτυξης της ΚΝΕ και πάνω απ' όλα του κομμουνιστικού ατσαλώματος μελών και στελεχών του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Η κομματική οικοδόμηση αποδείχτηκε τα προηγούμενα χρόνια ένα πολύ δύσκολο καθήκον μέσα σε αυτές τις σύνθετες και δύσκολες συνθήκες. Οι πε-

ρισσότερες ΚΟ Περιοχής έδωσαν μια γενναία μάχη, με αποτέλεσμα να αναπληρώσουμε απώλειες που είχαμε προηγούμενα χρόνια και στην τετραετία που μας πέρασε να έχουμε μια μικρή αύξηση των οργανωμένων δυνάμεων του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Τα μικρά θετικά βήματα όμως που έγιναν τόσο στην οργανωτική ανάπτυξη του Κόμματος όσο και στη βελτίωση της εργατικής του σύνθεσης, συνολικά στην κομματική οικοδόμηση σε εργοστάσια, μεγάλες επιχειρήσεις, νοσοκομεία, δεν αντιστοιχούν στη βαρύτητα που έχουν οι ανάγκες ανασύνταξης του εργατικού κινήματος, ειδικά στις σημερινές συνθήκες υποχώρησής του και της πίεσης για ενσωμάτωση μεγάλων τμημάτων της εργατικής τάξης.

Οι ανασταλτικοί παράγοντες που μπαίνουν εμπόδιο στην κομματική οικοδόμηση τόσο εξαιτίας αντικειμενικών συνθηκών όσο και της παρέμβασης του αντιπάλου πρέπει να υπολογίζονται, αλλά να μη γίνονται άλλοθι για υποχώρηση μπροστά στις δυσκολίες.

Η προώθηση του καθήκοντος της κομματικής οικοδόμησης προχωράει στον βαθμό που τα καθοδηγητικά Όργανα συνδυάζουν αποτελεσματικά το σχέδιο οικοδόμησης με την προσπάθεια ανάπτυξης πλατιάς ιδεολογικής - πολιτικής και μαζικής δουλειάς του Κόμματος αυτοτελώς και μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, διευρύνοντας μια πολιτική και συνδικαλιστική πρωτοπορία που συσπειρώνεται γύρω από το Κόμμα και τη δράση του.

Οι στόχοι της κομματικής οικοδόμησης χρειάζεται καλύτερα να συνδεθούν με το σχέδιο διάταξης των κομματικών δυνάμεων, αξιοποιώντας την πείρα οργανωτικών αλλαγών και βελτιώσεων που πραγματοποιήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια, κυρίως στην κατεύθυνση καλύτερης ένταξης όλων των δυνάμεων σε κλαδική και εδαφική βάση, σε ένα ενιαίο σχέδιο που υπηρετεί την κομματική οικοδόμηση στην εργατική τάξη, σε κλάδους - χώρους δουλειάς, αλλά και σε σύμμαχες κοινωνικές δυνάμεις.

Αποδεικνύεται ότι είναι μια διαδικασία που απαιτεί σταθερή παρακολούθηση και έλεγχο από τα καθοδηγητικά Όργανα, σαφήνεια στόχων, υπολογισμό όλων των δεδομένων και όχι μηχανιστικές εφαρμογές.

Η νέα Κεντρική Επιτροπή, σε συνεννόηση και με τα καθοδηγητικά Όργανα των Περιοχών, πρέπει περαιτέρω να επεξεργαστεί μια σειρά από πλευρές –και οργανωτικές, πρακτικές– προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του καλύτερου συντονισμού και της ενιαίας δράσης των κλαδικών και εδαφοπαραγωγικών Τομεακών Οργανώσεων και ΚΟΒ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΕΩΣ ΤΟ 22ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

1. Ολοκλήρωση του β' μέρους της μελέτης για την ταξική διάρθρωση στην Ελλάδα.

2. Μελέτη βασικών πλευρών της μεγάλης κρατικής παρέμβασης («Πράσινο New Deal») για την έξοδο από την κρίση σε ΕΕ και ΗΠΑ, δηλαδή της στρατηγικής της «πράσινης μετάβασης» και του ψηφιακού μετασχηματισμού της οικονομίας και του κράτους. Ιδιαίτερα, επεξεργασία της υλοποίησης των συγκεκριμένων στρατηγικών κατευθύνσεων της ΕΕ ανά κλάδο και περιφέρεια, στην ελληνική οικονομία.

3. Να συνεχιστεί η ερευνητική προσπάθεια για τη μελέτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης κατά τον 20ό αιώνα, ιδιαίτερα σχετικά με το εποικοδόμημα, την οργάνωση και τη λειτουργία του κράτους της εργατικής εξουσίας, τη συσχέτιση με τις εξελίξεις στην οικονομία: α) Ολοκλήρωση κι έκδοση της μελέτης των αλλαγών στο Σύνταγμα για τη συγκρότηση του εργατικού κράτους, για τις σχέσεις Κόμματος και μαζικών οργανώσεων ή των αλλαγών στο Σύνταγμα της ΕΣΣΔ κλπ. β) Στο πλαίσιο των εκδόσεων της νέας σειράς για το Αστικό και Σοσιαλιστικό Δίκαιο, να προχωρήσει η κριτική αποτίμηση της θεωρητικής συζήτησης για το Δίκαιο στη Σοβιετική Ένωση. γ) Εμπλουτισμός της παραπάνω έρευνας με την πείρα της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας και άλλων χωρών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

4. Μελέτη της πείρας του 20ού αιώνα ως προς τις εργατικές - λαϊκές εξεγέρσεις, ένοπλα κινήματα, διαμόρφωσης ή όχι επαναστατικής κατάστασης ή στοιχείων αυτής (π.χ. εμφύλιος πόλεμος στην Ισπανία, κινεζική επανάσταση, κινήματα σε Ν/Α Ασία, Λατινική Αμερική, αλλά και σε όλη την Ευρώπη). Η γραμμή της Κομμουνιστικής Διεθνούς ή κέντρων του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος. Να δώσουμε συνέχεια στην προσπάθεια μελέτης του περάσματος από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό κατά τον 20ό αιώνα, ερευνώντας όλους τους παράγοντες: Υλικές συνθήκες (καθώς και τις αντίστοιχες προσαρμογές του καπιταλισμού), εκδήλωση κρίσης της αστικής εξουσίας, κατάσταση του επαναστατικού υποκειμένου (Κόμμα, εργατικό κίνημα, σύμμαχοι κοινωνικές δυνάμεις).

5. Αναβάθμιση της προσπάθειας στη διαπάλη με τα αστικά πολιτικά ρεύματα (σοσιαλδημοκρατικό, φιλελεύθερο κ.λπ.) τόσο σε σχέση με το ιστορικό - θεωρητικό βάθος των μελετών όσο και σε σχέση με την τεκμηριωμένη ερμηνεία και κριτική των σύγχρονων προσαρμογών των θέσεών τους. Αντίστοιχα, στη διαπάλη με το οπορτουνιστικό ρεύμα.

6. Επικαιροποίηση κι έκδοση των επεξεργασιών για το σύγχρονο επιτελικό αστικό κράτος.

7. Συμβολή στη διαπάλη με την οπορτουμιστική και αστική προσπάθεια «σύγχρονων» ερμηνειών του μαρξισμού που συσκοτίζουν το επαναστατικό περιεχόμενό του, τη σημασία των αρχών του και τη μέθοδό του, με βάση τη δήθεν «νέα» ανάγνωση του Μαρξ, που τον αντιπαραθέτουν στο έργο του Ένγκελς και του Λένιν.

8. Αποφασιστική ενίσχυση της διαπάλης, με βοήθεια ιδιαίτερα προς την ΚΝΕ, σχετικά με την αστική ιδεολογική επίθεση (ιδεολογήματα του μεταμοντερνισμού για ατομικό αυτοπροσδιορισμό και δικαιωματισμό, άρνηση της αντικειμενικής αλήθειας κ.λπ.), το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ξεκινώντας από τις πιο μικρές ηλικίες της νεολαίας. Αναβάθμιση της συνεργασίας και του κοινού προγραμματισμού ανάμεσα στα Τμήματα της ΚΕ.

9. Να ενταθεί η προσπάθεια βαθύτερης διερεύνησης των αιτιών της μακρόχρονης υποχώρησης του επαναστατικού εργατικού κινήματος σε σχέση και με τις αναβαθμισμένες σύγχρονες δυνατότητες ενσωμάτωσης της εργατικής τάξης, να φωτιστούν καλύτερα οι αυξημένες απαιτήσεις για μια πιο ολοκληρωμένη ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση.

10. Συστηματοποίηση και ενίσχυση του συστήματος κομματικής μόρφωσης (επέκταση και συστηματοποίηση του κύκλου μαθημάτων με οπαδούς και νέα μέλη, παραπέρα αναβάθμιση των σχολών της ΚΝΕ, των τομεακών, των ΕΠ και της κεντρικής κομματικής σχολής και των σεμιναρίων). Ειδικά θεματικά σεμινάρια Ιστορίας του Κόμματος και άλλα. Εξειδικευμένη ιδεολογική δουλειά, μαρξιστική μόρφωση κατά επιστημονικό αντικείμενο σε Κομματικές και ΚΝίτικες δυνάμεις πτυχιακών - μεταπτυχιακών φοιτητών. Επίσης, εξειδικευμένο πρόγραμμα για εκπαιδευτικούς και καλλιτέχνες.

11. Έκδοση του Τόμου Γ2 για την περίοδο 1967-1974 του Δοκιμίου Ιστορίας του Κόμματος.

12. Προώθηση της μελέτης για την περίοδο 1974-1991, με το φιλόδοξο στόχο να ολοκληρωθεί μετά το 22ο Συνέδριο. Ταυτόχρονα, ένταση της προσπάθειας για έκδοση των Πρακτικών κρίσιμων Ολομελειών της ΚΕ ή Συνεδρίων της αντίστοιχης περιόδου. Να προχωρήσει επίσης η έκδοση των Επίσημων Κειμένων.

13. Να δοθεί αποφασιστική βοήθεια στην ΚΝΕ για την πετυχημένη διεξαγωγή του Συνεδρίου της με βάση το Καταστατικό της.

14. Να γίνει ειδική Σύνοδος της νέας ΚΕ για τη συγκεκριμένη κατάσταση στο ΔΚΚ και τις σχέσεις μας με άλλα Κομμουνιστικά και Εργατικά Κόμματα.

15. Να προχωρήσουν τα Επιστημονικά Συνέδρια της ΚΕ για τη λογοτεχνία.

